

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจน์ แก้ววานนง. "การใช้เทคโนโลยีเมื่อเปลี่ยนรูปแบบแห่งงานวิชาชีพในสถาน

ลังเคราะห์บ้านคือธรรมชาติ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประล้านมีตร, 2522.

คมเพย์ร ศิริรุ่งเรือง. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : แสงรุ่งการพิมพ์, 2522.

สินนา เพียรศิริตร. "การพัฒนามโนภาคแห่งตนโดยการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม."

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประล้านมีตร, 2524.

อุไรรัตน์ ประษฐ์สุขะ. "การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของเด็กวัยรุ่นในสถานลังเคราะห์" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.. คณะครุศาสตร์. การฝึกอบรมกลุ่มสัมผัสรและ การรับรู้สัมภาระครุจาก

สถานปั้นศักดิ์ครุรักษ์ตัวบุคคล : รายงานผลการปฏิปัติงานโครงการวิศัย เล่ม 3 : โรงเรียนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

สัมฤทธิ์ ภาคนงกษ์. "การสอนลังคอมศึกษา "หน่วยวันสำหรับเด็ก" ยังผลกระทบศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการสอนกลุ่มสัมผัสร," วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาปรัชญาและศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

—————. บัณฑิตและกล่าวสอนกลุ่มลรรร้างเสื่อมประลับการณ์ชีวิต. เอกสารประกอบการเรียน วิชาประถม 514 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประล้านมีตร, 2528.

สำราญ ศิริเจริญ. "การทดลองเปรียบเทียบผลลัมพุกธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาการเรียน หัวเมืองน้ำ แรงดึงใจไฟฟ้าสัมฤทธิ์และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรู้." วิทยานิพนธ์ ปริญญาศุภบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประล้านมีตร, 2524.

เดชา นุ่นพันธ์. "ผลของการสอนโดยกระบวนการกรุ่นสัมผัสร์ในด้านผลลัมพุกธิ์ทางการเรียน ศิลป์ศาสตร์ ความภูมิใจในตนเองและภารกิจต่อวิชาความคิด" วิชาศิลป์ศาสตร์ ของนักเรียนเยาวชนมัธยมศึกษาปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประล้านมีตร, 2525.

- กองเรียน ออมร์ยุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. ที่มีพัสดุที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ชัยเฉลิม, 2523.
- ที่ค้นหา แย้มมณี. "กระบวนการเรียนรู้โดยการทำางานกลุ่ม" วารสารครุค่าลัตร 5 (สิงหาคม-พฤษศิกราคม 2515) : 31.
- . "การสอนเพื่อเตรียมลร้างภัยต้มโน้กันตามแนวบุญยนิยม" : นิตยสารมหาทางการศึกษา ระดับประถมศึกษา.. วารสารครุค่าลัตร 12 (ตุลาคม-ธันวาคม 2526) : 12-19.
- . คู่มือการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ 卷 1. กรุงเทพมหานคร : บูรพาศิลป์การพิมพ์, 2522.
- . คู่มือการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สำหรับผู้นำชุมชน. กรุงเทพมหานคร : บูรพาศิลป์ การพิมพ์, 2522.
- ที่ค้นหา แย้มมณี และคณะ. กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : บูรพาศิลป์การพิมพ์, 2522.
- นวคละอ้อ สุภาผล. "สิตวิทยาพัฒนาการเป็นตน.." เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาสิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป. (อัตสาเนา) นวลดีริ เปาโรติตต์. สิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- นันกิกา แย้มลรรคล. "การศึกษาสถานภาพของครอบครัวที่สัมพันธ์กับมโนภาพแห่งตนและพฤติกรรม ตลอดจนองค์ระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดราชบุรี." วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- นิตยา เชียงทอง. "ผลของการทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการยอมรับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพมังคลารักษ์ จังหวัดกาญจนบุรี." วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บัญชา ศรีประมอง. กิจกรรมเล่นร่างมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : อิมรินทร์การพิมพ์, 2521.
- ประคอง กระถุต. ลิทธิเพื่อการวิสัยทางพฤติกรรมค่าลัตร. กรุงเทพมหานคร : ส้านักพิมพ์ บรรณาธิค, 2525.
- ประนอม ลีโรยมาน. สิตวิทยาท้าไป. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- พระณี ลุ่ยทัย. สิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : ราชวิถีการพิมพ์, 2522.

พระชนกิจชัย เอกชนนทก. "การเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของวัยรุ่น." วารสาร

ครุศาสตร์ 3 (สิงหาคม-กันยายน 2516) : 64-68.

———. ประเมินผลความมีศักดิ์ในการศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษาด้วยชุดเรียน, 2517.

พญสี วรกนิช. สิตวิทยาลั่นคง. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนล้านลังเคราะห์ปากเกร็ด, 2522.

เพียงใจ ศิมรุนาคร. "ผลของการฝึกความไวต่อการรับรู้ที่มีต่อภัยชนะและทักษิณคดีล้วนบุคคล"

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2522.

มณฑนา วงศ์ธรรม. "การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนานิภาพแห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปี 4 โรงเรียนหนองเรือวิทยา สังหวัดขอนแก่น" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประล้านมิตร, 2524.

เบาวาพ เดชะคุปต์. "ผลกระทบของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สู่การรับการล่วอนในระดับประถมศึกษา."

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2517.

สกัญญา ธรรมไพรรณ. "การปรับพฤติกรรมไม่ถูกแล้วต่อจากโอดิวิริกากรกลุ่มสัมพันธ์" วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประล้านมิตร, 2525.

วรดี ลิรพิฐ์. "การพัฒนานิภาพแห่งตนโดยใช้แบบทดสอบมนุษย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา."

ปี 4 โรงเรียนประถมล่าริต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประล้านมิตร ปีการศึกษา

2524." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

ประล้านมิตร, 2522.

วิไลวรรณ สันนิวาสกุล. "การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาวรรณคดีไทย" "เรื่องสิลิคตะ เลงพ่าย"

โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการสอนแบบครุ เป็นสื่อบrücke ในการสื่อสาร

วิชาการศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สมพงษ์ สิตราษฎร์. "เด็กดูดด้วยแนวคิดและกิจกรรม." วารสารประจำปีศึกษา 35 (ตุลาคม

2517) : 18-21.

สุชา จันทน์เอม และสุรารักษ์ จันทน์เอม. สิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียน

พิษณุโลก, 2521.

สุรารักษ์ จันทน์เอม. สิตวิทยาลั่นคง. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2519.

อาร์ รังสิพันธ์. การสังเกตและการฝึกงานพฤติกรรมเด็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนศูนย์ไทย, 2524.

จำพิพัฒน์, "ความนิยมคิดเกี่ยวกับตน." วารสารครุศาสตร์ 2 (สิงหาคม-พฤษภาคม 2515) : 91-103.

อุทัย เพยรชัย. "อัตโนมัติของผู้เรียน ตัวแปรที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียน." มัตรคุณ 27 (ธันวาคม 2528) : 45-48.

เออกฤต ภรัถรัตน์. คติวิทยาที่เกี่ยวกับการศึกษา. เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิชาชีวะ พิษณุโลก, 2521.

ภาษาอังกฤษ

Adler, Alfred. "The Maintenance of Self. In Don C. Pinkmeyer." Child Development : The Emerging Self. New Delhi : Prentice Hall of India, 1967.

Ames, David. "The Beginning of the Self." In William V. Purkey, Self Concept and School Achievement. New Jersey : Prentice-Hall, 1970.

Atkinson, John W. "Self and Motivation" In William w. Purkey, Self Concept and School Achievement. New Jersey : Printice-Hall, 1970.

Bass Bernard M. Leadership Psychology and Organizational Behavior. New York : Harper and Row, 1960.

Bloom Benjamin S. "Affective outcomes of School Learning." Phi Delta Kappan (November 1977) : 194.

Coopersmith, S. "A Method for Determining Types of Self-Esteem." Journal of Education Psychology 50 (1959) : 87-92.

Davis, Keith. Human Relations at Work. New York : McGraw-Hill Book Company, 1962.

Fanimare, Flora. "Reading and Self-Concept." Journal of Reading 11 (March 1968) : 447-451.

- Frensen, N. Educational Psychology. New York : McGraw-Hill Book Company, 1961.
- Good Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Gulley, Halbert E. Discussion, Conference and Group Process. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1963.
- Hamed, Zahran A.S. "The Self-Concept in the Psychological Guidance of Adolescents." The British Journal of Education Psychology 37 (June 1967) : 225-239.
- Horney, Karen. Self-Analysis. London : Broadway House, 1942.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. New York : McGraw-Hill Book Company, 1964.
- _____. Personality Development. New York : McGraw-Hill Book Company, 1974.
- Jersild, Arthur T. The Psychology of Adolescent. New York : McMillan Co., 1963.
- Kemp, G. Gratton. Perspectives on The Group Process. Boston : Houghton Mifflin, 1964.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. New York: Appleton Century-Crofts, 1963.
- Lazarus, Richard. S. Personality and Adjustment. New Jersey : Prentice-Hall, 1963.
- Lindzey, Gardner and Hall, Calvin. Theories of Personality: Primary Source and Research. New York: John Wiley and sons, 1965.
- McIntire, Walter G. "The Impact of T-Group Experience on Lever of Self-Actualization." Small Group Behavior (November 1973) : 456-459.
- Nails, Odell. "Positive Self-Concept as an Influence for Academic Achievement in Inner-City School." Dissertation Abstracts

International 32 (July 1971) : 138-A.

Punthip Bekenun. "The Positive Self-Evaluation of Selected Adolescents Living in Group Care." Unpublished Doctoral Dissertation. University of North Carolina at Grunedora, 1974.

Purkey, William N. Self-Concept and School Achievement. New York : Prentice Hall, 1970.

Quiana James F. and Melvin L. Foulds. "Marathon Group Faciliator of Person Growth." Journal of Counseling Psychology 17 (March 1970) : 145-149.

Raimy, V.C. "Self-Reference in Counseling Interviews." Journal Consult Psychology 12 (1948) : 153-156.

Rogers, Carl R. Client-Centered Therapy. Boston : Haughton Mifflin, 1970. —. "Toward Becoming a Fully Functioning Person" in A.W. Combs (Editor) Perciving Behaving Becoming. Washington : Association for Supervision and Curriculum Development, 1962.

Roushdy Abdo, Herein. "Self Concept as a Predictor of Academic Achievement and Education Attainment." Dissertation Abstracts International 39 (December 1978):3471-A.

Saleman Robert and Kohlbery Lawrence "The Fruits of our Research Should Go to Teachers." Instructor (August 1973).

Strang, Ruth May. Group Work in Education. New York: Harper & Brothers, 1946.

—. The Adolescent Views Himself. New York: McGraw-Hill Book Company, 1957.

Treppa, Jerry A. and Lawrence Frike. "Effects of Marathon Group Experience." Journal of Counseling Psychology 19 (September 1972) : 466-468.

Wylie, Ruth C. Handbook of Personality Theory and Research. Chicago: Rand McNally Company, 1968.

ការគិតថ្លែង

គម្រោងក្រសួងអប់រំ ជូនយុវជន នគរបាល សាខាដែនក្រុងក្រសួងអប់រំ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้อำนวยการ ดร.น้อมศรี คง
ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ศูนย์กลางกรณีมหาวิทยาลัย
2. ผู้อำนวยการ สุมพงษ์ ฉัตรชัย
ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ศูนย์กลางกรณีมหาวิทยาลัย
3. ผู้อำนวยการ นันทนา เทพบรรักษ์
โรงเรียนสาธิตศูนย์กลางกรณีมหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
4. ดร.สันนา ภาคบางกอก
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. อาจารย์ อรล่า ฤทธิ์ บุกนุต
มหาวิทยาลัยธุรกิจปันสีนิ特

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ก.

สถิติเกี่ยวกับการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวกสถิติที่ใช้ในการศึกษา

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

1. การคำนวณค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (K-R21)

$$r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum(x-\bar{x})^2}{ns_x^2} \right)$$

r_{xx} = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบทดสอบ

n = จำนวนข้อของแบบทดสอบล้วน

\bar{x} = คะแนนเฉลี่ยของคะแนนผู้ถูกทดสอบ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

2. การคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - (\frac{\sum x}{N})^2}$$

x = ค่าเฉลี่ย

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$$r_{XY} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{(N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2)(N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2)}}$$

r_{XY} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N = จำนวนข้อมูลในแต่ละชุด

ΣX = ผลรวมของค่าแนวทั้งหมดในชุดแรก

ΣX^2 = ผลรวมกำลังสองของค่าแนวทั้งหมดในชุดแรก

ΣY = ผลรวมของค่าแนวทั้งหมดในชุดหลัง

ΣY^2 = ผลรวมกำลังสองของค่าแนวทั้งหมดในชุดหลัง

ΣXY = ผลรวมของผลคูณระหว่างค่าแนวในชุดแรกและชุดหลัง

4. การทดสอบค่า t

4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมโนภพแห่งต้นระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{\Sigma x_1^2 + \Sigma x_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}}$$

\bar{x}_1 = ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง

\bar{x}_2 = ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม

Σx_1^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างค่าแนวแต่ละตัว กับค่าเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

Σx_2^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างค่าแนวแต่ละตัว กับค่าเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มควบคุม

N_1 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

N_2 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนโน้ตภาคแห่งคุณภาพระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุม
คุณและกลุ่มทดลองหลังการทดลอง

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{(\sigma_{x_1}^2 + \sigma_{x_2}^2)(1-r_{xy}^2)}}$$

\bar{x}_1 = ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง
 \bar{x}_2 = ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม
 σ_{x_1} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนของนักเรียน
กลุ่มทดลอง
 σ_{x_2} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนของนักเรียน
กลุ่มควบคุม
 r_{xy} = สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนน Pre-test
และ Post-test ของนักเรียน

4.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยนโน้ตภาคแห่งคุณภาพของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่ม
ควบคุมระหว่างก่อนและหลังทำการทดลอง

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

ΣD = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนน Pre-test และ
Post-test
 ΣD^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนน
Pre-test และ Post-test
 N = จำนวนนักเรียน

ตารางที่ 15 การคำนวณค่า เชสบและล่วงเปี๊ยง เบบมารตรฐานของคะแนนมโนภาพแห่งตนเอง
นักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เลขที่	กลุ่มควบคุม				เลขที่	กลุ่มทดลอง				
	Pre-test		Post-test			Pre-test		Post-test		
	x	x^2	x	x^2		x	x^2	x	x^2	
1	55	3025	54	2916	1	41	1681	56	3136	
2	41	1681	46	2116	2	61	3721	60	3600	
3	44	1936	51	2601	3	45	2025	70	4900	
4	28	784	28	784	4	42	1764	52	2704	
5	61	3721	63	3969	5	46	2116	43	1849	
6	37	1369	28	784	6	67	4489	67	4489	
7	49	2401	43	1849	7	43	1849	48	2304	
8	52	2704	50	2500	8	34	1156	42	1764	
9	39	1521	36	1296	9	43	1849	58	3364	
10	36	1296	39	1521	10	52	2704	41	1681	
11	54	2916	38	1444	11	52	2704	66	4356	
12	38	1444	29	841	12	30	900	57	3249	
13	31	961	31	961	13	59	3481	58	3364	
14	58	3364	62	3844	14	41	1681	43	1849	
15	37	1369	41	1681	15	32	1024	46	2116	
16	27	729	30	900	16	48	2304	58	3364	
17	46	2116	43	1849	17	44	1936	62	3844	
18	45	2025	45	2025	18	48	2304	62	3844	
19	47	2209	42	1764	19	16	256	39	1521	
20	26	676	45	2025	20	56	3136	72	5184	
21	20	1600	48	2304	21	51	2601	69	4761	
22	62	3844	58	3364	22	65	4225	76	5776	
23	66	4356	65	4225	23	48	2304	52	2704	
24	40	1600	35	1225	24	37	1369	32	1024	
25	41	1681	50	2500	25	62	3844	71	5041	
26	50	2500	48	2304	26	51	2601	54	2916	
27	37	1369	33	1089	27	58	3364	41	1681	
28	46	2116	51	2601	28	42	1764	54	2916	
29	48	2304	55	3025	29	54	2916	60	3600	
30	45	2025	48	2304	30	42	1764	45	2025	
รวม	1326	61642	1335	62611	รวม	1410	69832	1654	94926	

กิตติมศักดิ์Pre-test

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$= \frac{1326}{30}$$

$$= 44.20$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - (\frac{\sum x}{N})^2}$$

$$= \sqrt{\frac{61642}{30} - (\frac{1326}{30})^2}$$

$$= 10.054$$

Post-test

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$= \frac{1335}{30}$$

$$= 44.50$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - (\frac{\sum x}{N})^2}$$

$$= \sqrt{\frac{62611}{30} - (\frac{1335}{30})^2}$$

$$= 10.333$$

กิตติมศักดิ์Pre-test

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$= \frac{1410}{30}$$

$$= 47$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - (\frac{\sum x}{N})^2}$$

$$= \sqrt{\frac{69832}{30} - (\frac{1410}{30})^2}$$

$$= 10.896$$

Post-test

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$= \frac{1654}{30}$$

$$= 55.13$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N} - (\frac{\sum x}{N})^2}$$

$$= \sqrt{\frac{94920}{30} - (\frac{1654}{30})^2}$$

$$= 11.159$$

ตารางที่ 16 การคำนวณค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ

เลขที่	x	x^2	เลขที่	x	x^2
1	51	2601	31	52	2704
2	46	2116	32	63	3969
3	51	2601	33	46	2116
4	59	3481	34	61	3721
5	38	1444	35	61	3721
6	59	3481	36	71	5041
7	44	1936	37	68	4624
8	60	3600	38	55	3025
9	66	4356	39	59	3481
10	58	3364	40	55	3025
11	46	2116	41	54	2916
12	46	2116	42	63	3969
13	50	2500	43	48	2304
14	68	4624	44	45	2025
15	59	3481	45	68	4624
16	42	1764	46	39	1521
17	53	2809	47	65	4225
18	37	1369	48	24	576
19	71	5041	49	53	2809
20	40	1600	50	54	2916
21	37	1369	51	47	2209
22	56	3136	52	57	3249
23	63	3969	53	43	1849
24	54	2916	54	45	2025
25	53	2809	55	54	2916
26	41	1681	56	50	2500
27	42	1764	57	50	2500
28	50	2500	58	40	1600
29	53	2809	59	38	1444
30	47	2209	60	68	4624
			รวม	3136	169790

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$= \frac{3136}{60}$$

$$= 52.27$$

$$s.d.^2 = \frac{\sum x^2}{N} - \left(\frac{\sum x}{N} \right)^2$$

$$= \frac{169790}{60} - \left(\frac{3136}{60} \right)^2$$

$$= 2829.83 - 2731.80$$

$$= 98.03$$

K-R21

$$r_{xx} = \frac{n}{n-1} \cdot \left(1 - \frac{\bar{x} (n-\bar{x})}{n s_x^2} \right)$$

$$n = 80$$

$$\bar{x} = 52.27$$

$$s_x^2 = 98.03$$

$$r_{xx} = \frac{80}{80-1} \cdot \left(1 - \frac{52.27(80-52.27)}{80(98.03)} \right)$$

$$= 1.0127 \left(1 - \frac{1449.4471}{7482.4} \right)$$

$$= 1.0127 (1 - 0.1937)$$

$$= 1.0127 (0.8063)$$

$$= 0.8165$$

$$= 0.82$$

∴ ความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.82

ตารางที่ 17 การเบร็บบ์ศิบค่าเฉลี่ยมโนนภาพเหงื่องคณร ระหว่างนักเรียนกสุ่มควบคุมและกสุ่มทดลองก่อนการทดลอง

กสุ่มควบคุม				กสุ่มทดลอง			
เลขที่	X	$x = (X - \bar{X})$	x^2	เลขที่	X	$x = (X - \bar{X})$	x^2
1	55	10.8	116.64	1	41	-6	36
2	41	-3.2	10.24	2	61	14	196
3	44	-0.2	0.04	3	45	-2	4
4	28	-16.2	262.44	4	42	-5	25
5	61	16.8	282.24	5	46	-1	1
6	37	-7.2	51.84	6	67	20	400
7	49	4.8	23.04	7	43	-4	16
8	52	7.8	60.84	8	34	-13	169
9	39	-5.2	27.04	9	43	-4	16
10	36	-8.2	67.24	10	52	5	25
11	54	9.8	96.04	11	52	5	25
12	38	-6.2	38.44	12	30	-17	289
13	31	-13.2	174.24	13	59	12	144
14	58	13.8	190.44	14	41	-6	36
15	37	-7.2	51.84	15	32	-15	225
16	27	-17.2	295.84	16	48	1	1
17	46	1.8	3.24	17	44	-3	9
18	45	0.8	0.64	18	48	1	1
19	47	2.8	7.84	19	16	-31	961
20	26	-18.2	331.24	20	56	9	81
21	40	-4.2	17.64	21	51	4	16
22	62	17.8	316.84	22	65	18	324
23	66	21.8	475.24	23	48	1	1
24	40	-4.2	17.64	24	37	-10	100
25	41	-3.2	10.24	25	62	15	225
26	50	5.8	33.64	26	51	4	16
27	37	-7.2	51.84	27	58	11	121
28	46	1.8	3.24	28	42	-5	25
29	48	3.8	14.44	29	54	7	49
30	45	0.8	0.64	30	42	-5	25
รวม	1326	0	3032.8	รวม	1410	0	3562

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมโน้ตภาคแห่งตัวตนระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลอง

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{\sum x_1^2 + \sum x_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}}$$

\bar{x}_1 = ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง

\bar{x}_2 = ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม

$\sum x_1^2$ = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละตัวกับค่าเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

$\sum x_2^2$ = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละตัวกับค่าเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มควบคุม

N_1 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

N_2 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

<u>ข้อมูล</u>	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
N	30	30
\bar{x}	47	44.20
S.D	10.896	10.054
$\sum x^2$	3562	3032.8

ทดสอบภาวะแห่งความแปรปรวน

$$F = \frac{\frac{\sigma_1^2}{\sigma_2^2}}{}$$

ตั้งสมมุติฐาน $H_0: \sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$F = \frac{(10.896)^2}{(10.054)^2}$$

$$= 1.17$$

$.05 F_{29,29} = 1.85$ แต่ค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าในตาราง แสดงว่า
กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสัมมาๆ กับประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากัน

ทดสอบค่าที่

ตั้งสมมุติฐาน $H_0: \mu_1 = \mu_2$, $H_1: \mu_1 \neq \mu_2$

$$t = \sqrt{\frac{47 - 44.20}{\frac{3562 + 3032.8}{30+30-2} \left(\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right)}}$$

$$= \sqrt{\frac{2.8}{\frac{6594.8}{58} (.07)}}$$

$$= \frac{2.8}{2.82}$$

$$= 0.99$$

$.05 t_{58} = \pm 2.00$ แต่ค่า t จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าค่าในตาราง แสดงว่า
ก่อนการทดสอบผู้ใช้บันทึกสูงมากของและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยมโน้ตแพที่ต่างกัน

ตารางที่ 18 การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน Pre-test และ Post-test
ของนักเรียน

Pre-test X	Post-test Y	x^2	y^2	XY	Pre-test X	Post-test Y	x^2	y^2	XY
55	54	3025	2916	2970	41	56	1681	3136	2296
41	46	1681	2116	1886	61	60	3721	3600	3660
44	51	1936	2601	2241	45	70	2025	4900	3150
28	28	784	784	784	42	52	1764	2704	2184
61	63	3721	3969	3843	46	43	2116	1849	1978
37	28	1369	784	1036	67	67	4489	4489	4489
49	43	2401	1849	2107	43	48	1849	2304	2064
52	50	2704	2500	2600	34	42	1156	1764	1428
39	36	1521	1296	1404	43	58	1849	3364	2494
36	39	1296	1521	1404	52	41	2704	1681	2132
54	38	2916	1444	2052	52	66	2704	2356	3432
38	29	1244	841	1102	30	57	900	3249	1710
31	31	961	961	961	59	58	3481	3364	3422
58	62	3364	3844	3596	41	43	1681	1849	1763
37	41	1369	1681	1517	32	46	1024	2116	1472
27	30	729	900	810	48	58	2304	3364	2784
46	43	2116	1849	1978	44	62	1936	3844	2728
45	45	2025	2025	2025	48	62	2304	3844	2976
47	42	2209	1764	1974	16	39	256	1521	624
26	45	676	2025	1170	56	72	3136	5184	4032
40	48	1600	2304	1920	51	69	2601	4761	3519
62	58	3844	3364	3596	65	76	4225	5776	4940
66	65	4356	4225	4290	48	52	2304	2704	2496
40	35	1600	1225	1400	37	32	1369	1024	1184
41	50	1681	2500	2050	62	71	3844	5041	4402
50	48	2500	2304	2400	51	54	2601	2916	2754
37	33	1369	1089	1221	58	41	3364	1681	2378
46	51	2116	2601	2346	42	54	1764	2916	2268
48	55	2304	3025	2640	54	60	2916	3600	3240
45	48	2025	2304	2160	42	45	1764	2025	1890
				รวม	2736	2989	131474	157537	141375

$$\begin{aligned}
 r_{XY} &= \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(N\sum X^2 - (\sum X)^2)(N\sum Y^2 - (\sum Y)^2)}} \\
 N &= 60 \\
 \sum X &= 2736 \\
 \sum X^2 &= 131474 \\
 \sum Y &= 2989 \\
 \sum Y^2 &= 157537 \\
 \sum XY &= 141375 \\
 r_{XY} &= \frac{60(141375) - (2736)(2989)}{\sqrt{(60(131474) - (2736)^2)(60(157537) - (2989)^2)}} \\
 &= \frac{8482500 - 8177904}{\sqrt{(7888440 - 7485696)(9452220 - 8934121)}} \\
 &= \frac{304596}{(634.62)(719.79)} \\
 &= \frac{304596}{456793.1298} \\
 &= 0.67
 \end{aligned}$$

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมโนภาพแห่งตนเองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ทั้งการทดสอบ

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{\sigma_{\bar{x}_1}^2}{n_1} + \frac{\sigma_{\bar{x}_2}^2}{n_2} (1 - r_{XY}^2)}} \\
 \bar{x}_1 &= \text{ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง} \\
 \bar{x}_2 &= \text{ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม} \\
 \sigma_{\bar{x}_1} &= \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของนักเรียนกลุ่มทดลอง} \\
 \sigma_{\bar{x}_2} &= \text{ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของนักเรียนกลุ่มทดลอง} \\
 r_{XY} &= \text{ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน Pre-test} \\
 &\quad \text{และ Post-test ของนักเรียน}
 \end{aligned}$$

<u>ข้อมูล</u>	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
N	30	30
\bar{x}	55.13	44.50
S.D.	11.159	10.333
r_{XY}	0.67	

$$\sigma_{\bar{X}_1} = \frac{S.D_1}{\sqrt{N-1}} = \frac{11.159}{\sqrt{30-1}} = 2.07$$

$$\sigma_{\bar{X}_2} = \frac{S.D_2}{\sqrt{N-1}} = \frac{10.333}{\sqrt{30-1}} = 1.92$$

ตั้งสมมุติฐาน $H_0 : \mu_1 = \mu_2$, $H_1 : \mu_1 > \mu_2$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{55.13 - 44.50}{\sqrt{((2.07)^2 + (1.92)^2)(1 - (.67)^2)}} \\
 &= \frac{10.63}{\sqrt{(4.28 + 3.69)(1 - .4489)}} \\
 &= \frac{10.63}{2.096} \\
 &= 5.07
 \end{aligned}$$

.01t₅₇ = 2.39 แต่ค่าที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าในตาราง แล้วดังนั้น คะแนนเฉลี่ยมโนภาคแห่งตนของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีโนภาคแห่งตนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมโนราห์แห่งความของนักเรียนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ระหว่างก่อนและหลังทำการทดลอง

กลุ่มควบคุม					กลุ่มทดลอง				
เลขที่	Pre-test	Post-test	D(Post-Pre)	D^2	เลขที่	Pre-test	Post-test	D(Post-Pre)	D^2
1	55	54	- 1	1	1	41	56	15	225
2	41	46	5	25	2	61	60	- 1	1
3	44	51	7	49	3	45	70	25	625
4	28	28	0	0	4	42	52	10	100
5	61	63	2	4	5	46	23	- 3	9
6	37	28	- 9	81	6	67	67	0	0
7	49	43	- 6	36	7	43	48	5	25
8	52	50	- 2	4	8	34	42	8	64
9	39	36	- 3	9	9	43	58	15	225
10	36	39	3	9	10	52	41	- 11	121
11	54	38	- 16	256	11	52	66	14	196
12	38	29	- 9	81	12	30	57	27	729
13	31	31	0	0	13	59	58	- 1	1
14	58	62	4	16	14	41	43	2	4
15	37	41	4	16	15	32	46	14	196
16	27	30	3	9	16	48	58	10	100
17	46	43	- 3	9	17	44	62	18	324
18	45	45	0	0	18	48	62	14	196
19	47	42	- 5	25	19	16	39	23	529
20	26	45	19	361	20	56	72	16	256
21	40	48	8	64	21	51	69	18	324
22	62	58	- 4	16	22	65	76	11	121
23	66	65	- 1	1	23	48	52	4	16
24	40	35	- 5	25	24	37	32	- 5	25
25	41	50	9	81	25	62	71	9	81
26	50	48	- 2	4	26	51	54	3	9
27	37	33	- 4	16	27	58	41	- 17	289
28	46	51	5	25	28	42	54	12	144
29	48	55	7	49	29	54	60	6	36
30	45	48	3	9	30	42	45	3	9
รวม			9	1281	รวม			244	4980

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมโน้มถ่วงแห่งศนย์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและหัวร่างก่อนและหลังทำการทดลอง

$$t = \sqrt{\frac{\Sigma D}{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N-1}}}$$

ΣD = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนน Pre-test และ Post-test

ΣD^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนน Pre-test และ Post-test

N = จำนวนนักเรียน

ข้อมูล ΣD = 244

ΣD^2 = 4980

N = 30

ตั้งสมมุติฐาน $H_0 : \mu_1 = \mu_2$, $H_1 : \mu_1 < \mu_2$

$$t = \sqrt{\frac{244}{\frac{30(4980) - (244)^2}{30-1}}}$$

$$= \frac{244}{55.67}$$

$$= 4.38$$

.01 $t_{29} = 2.46$ แต่ค่าที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าในตาราง แล้วงว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมโน้มถ่วงแห่งศนย์ก่อนและหลังทำการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังทำการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนโน้มถ่วงในทางบวกถึงกว่าก่อนทำการทดลอง

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมัธนภาพแห่งทัศนของนักเรียนกลุ่มควบคุมฯ ระหว่างก่อน และหลังทำการทดลอง

$$t = \sqrt{\frac{\Sigma D}{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N-1}}}$$

ΣD = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนน Pre-test และ Post-test

ΣD^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนน Pre-test และ Post-test

N = จำนวนนักเรียน

ข้อมูล ΣD = 9

ΣD^2 = 1281

N = 30

ตั้งสมมุติฐาน $H_0 : \mu_1 = \mu_2$, $H_1 : \mu_1 < \mu_2$

$$t = \sqrt{\frac{9}{\frac{30(1281) - (9)^2}{30-1}}}$$

$$= \frac{9}{36.36}$$

$$= 0.25$$

.05 $t_{29} = 1.70$ แต่ค่าที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าในตาราง แล้วดูว่ามีนักเรียน

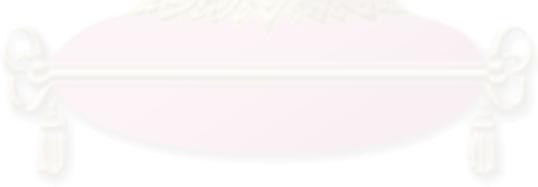
กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยมัธนภาพแห่งทัศนก่อนและหลังทำการทดลองไม่ต่ำกว่า 1.70 จึงตัดสินใจว่า null hypothesis ถูกปฏิเสธ

.05

ភាគជនວក ៧.

ពិច្ចរមកតូមសមដោន្ទីថ្វីនការកតគង

គុណឃិរិយទរពយករ

ជុំផាលសក្តីមហាពិធាយាគី

กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก็มีดัง 11 กิจกรรมนั้นบางส่วนผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแต่รักถ่าย กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้แนวคิดมาจากการท่องเที่ยวและศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่ได้สร้างกิจกรรมเหล่านี้ไว้ โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนามโนภาคแห่งตนของนักเรียนยังคงคิดอย่างเป็นระบบ 5 ผู้วิจัยขอขอบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้รับผู้วิจัย ที่มีเป็นอย่างสูง

กิจกรรมที่ 1 20 คำถ้ามได้แนวคิดจากกิจกรรม 20 คำถ้าของ รองค่าลัตราการ์ด ดร.กีศนา แย้มณี อาจารหัสดี อุ่มือการศึกษากิจกรรมกลุ่มลัมพันธ์สำหรับผู้นำชุมชน

กิจกรรมที่ 2 ต่อชุดลามเนส์ยม ได้แนวคิดจาก การสร้างของ เล่นสำหรับเด็กของ อาจารย์ชาญฉัธรงค์ พรรุ่งโรจน์

กิจกรรมที่ 3 พระราชาหาวยอด ได้แนวคิดจากกิจกรรมของศูนย์วิทยากร ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ศูนย์ลงกรณ์แม่หาวิทยาลัย ในโครงการ เสริมสมรรถภาพครูในการสอนลูกด้วยกระบวนการ รุ่นปีการศึกษา 2528.

กิจกรรมที่ 6 มีกานรอวว ได้แนวคิดจาก เทคนิคการเล่าเรื่องรองรับของ ค่าลัตราการ์ดสำหรับ สุจิตตุล

กิจกรรมที่ 10 ส่องอาล่าลัมพันธ์ ได้แนวคิดจากกิจกรรมยอมรับ-ไม่ยอมรับของ ผู้เข้าบ่ ค่าลัตราการ์ดกิติยาติ บุญชื่อ อาจารหัสดี อุ่มือการศึกษากิจกรรมกลุ่มลัมพันธ์ เล่ม 1 โดยรองค่าลัตราการ์ด ดร.กีศนา แย้มณี เป็นปัจจัยในการ

กิจกรรมที่ 11 ของความตี ได้แนวคิดจากหนังสือกิจกรรมเสริมสร้างมนุษยลัมพันธ์ ของ อาจารย์ปัญญา ศรีประเมษ

ลำดับกิจกรรมกลุ่มลัมพันธ์ที่ใช้ในการทดลอง

กิจกรรมที่ 1 20 คำถ้า : การสร้างความคุ้นเคยและบรรยายคำที่เป็นกันเอง

กิจกรรมที่ 2 ต่อชุดลามเนส์ยม : การสร้างมนุษยลัมพันธ์

กิจกรรมที่ 3 พระราชาหาวยอด : การลดระดับความวิตกกังวล

กิจกรรมที่ 4 ตัดสินใจ : การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

กิจกรรมที่ 5 กล่องมหัศจรรย์ : การปรับตัวในลักษณะต่าง ๆ

กิจกรรมที่ 6 มีกานรอวว : การมองเห็นคุณค่าของตนเอง

กิจกรรมที่ 7 ตอกไม้รีเก็ต : ความแตกต่างระหว่างบุคคล

กิจกรรมที่ 8 ลัคกี้อิคร : การสำรวจนอนเอง

กิจกรรมที่ 9 ยิ่งกันต่อเติม : การปรับปรุงตนเอง

กิจกรรมที่ 10 ส่องอาล่าลัมพันธ์ : การยอมรับตนเอง

กิจกรรมที่ 11 ของความตี : การสร้างที่คุณคิดที่ต้องตนเอง

กิจกรรมที่ 1 20 คำตาม : การสร้างความคุ้นเคยและบรรยายភที่เป็นกันเอง

กิจกรรมที่ 1

20 คำถาม ; การสร้างความคุ้นเคยและบรรยายกาศที่เป็นกันเอง

คำอธิบาย

กิจกรรม "20 คำถาม" มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักและคุ้นเคยกันมากยิ่งขึ้น เป็นการสร้างบรรยายกาศที่เป็นกันเองในการที่จะเรียนหรือทำงานร่วมกัน กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและมีความมั่นใจที่จะเข้าร่วมกับกลุ่ม

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและบรรยายกาศที่เป็นกันเองของสมาชิกกลุ่มและกับครูผู้สอน

- 1.1 นักเรียนทุกคนสามารถทำกิจกรรมตามที่คุณมอบหมายให้ได้
- 1.2 นักเรียนทุกคนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมอย่างลุกلنาน
- 1.3 เมื่อให้นักเรียนรู้ภาพแล้วดึงความรู้สึกในขณะร่วมกิจกรรม ภาพที่นักเรียนคาดเดา จะแสดงความรู้สึกทางบวก

2. เพื่อให้นักเรียนได้แนวทางในการสร้างบรรยายกาศที่ดียิ่งกลุ่มได้

3. เพื่อให้สมาชิกรู้สึกกันมากยิ่น

- 3.1 นักเรียนสามารถบอกชื่อเพื่อนได้อย่างน้อย 10 คน

แนวคิด

บรรยายกาศที่เป็นกันเอง เป็นทางนำไปสู่สัมพันธภาพที่ระหว่างลูกมารดาในกลุ่ม ถ้าลูกมารดาในกลุ่มมีการพูดคุยกับมีปฏิสัมพันธ์ในทางที่ต้องกัน ได้ยิ่งเห็นเชิงกันและกัน ทุกคนทำงานด้วยความเป็นหนึ่ง อิมัยแย้มแจ่มใส พร้อมที่จะร่วมมือแก้ไขหาต่าง ๆ ของกลุ่ม ซึ่งจะนำไปสู่การบรรยายกาศที่เป็นกันเอง เราสามารถสร้างบรรยายกาศที่ดีโดยเป็นผู้ริเริ่มให้เกิดบรรยายกาศที่เป็นกันเอง เราสามารถสร้างบรรยายกาศที่ดีโดยเป็นผู้ริเริ่มให้เกิดบรรยายกาศที่เป็นกันเอง ลันใจและกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม ให้ความช่วยเหลือลูกมารดา

กันกีเมื่อมีโอกาส พยายามทำความรู้สึกกับลูกสาวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เวลาที่ใช้

ประมาณ 60 นาที หรือ 3 คืน

สื่อ

1. กระดาษเปล่าขนาดเล็ก ปีกละ 20 แผ่น 3 ปีก
2. ร่างร่อง 1 อัน
3. แม่เหล็กกลอนล่รูป
4. กระดาษเปล่า 30 แผ่น
5. แบบบันทึกพฤติกรรมกลุ่ม

ขนาดของกลุ่ม

กลุ่มใหญ่จำนวน 30 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ยั้นหายใจ

1.1 ครูนำเข้าสู่บรรยากาศที่เป็นกันเองโดยการชี้ก้านมัก เรียนว่ารู้สึกในครัวบังในห้องนี้ และนักเรียนอย่ากรุ๊สกิในครึ่งวิถี ก้ามือกันเรียบร้อยแล้วก็ลองแนะนำให้คนอื่นรู้สึกบัง

1.2 ครูนำภูษายกิจกรรมที่เป็นกันเองในการอยู่ร่วมกันว่ามีความล้าศูนย์มาก ด้วยเราทุกคนที่อยู่ในส่วนนี้ ให้นำอยู่ก็จะทำให้ทุกคนอย่าก้ามงานร่วมกันและเกิดความคุ้นเคยและรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2. ยั้นกิจกรรม

2.1 ให้ลูกสาวเป็นวงกลม และกระดาษให้ทุกคน ค่มละ 20 แผ่น

2.2 ในทุกคนเชื่นว่าองค์ในกระดานที่แยกให้หักแผ่นให้เป็นลายมือที่ผ่านออก
โดยเชียนและยื่อเท่านั้น ถ้าสามารถในกลุ่มมีข้อกันกันให้เชียนนามสกุลไว้ด้วย

2.3 ครูอธิบายกติกาและวิธีการให้ลามาธิกุกุคนเข้าใจ ศิษย์จะมีทุกคนมีบัตร์ชื่อ^{*}
ของตนและคนละ 20 แผ่น ในน้ำบัตรชื่อไปแลกกับคนอื่นวิธี 20 คน ซึ่งในการแลกเปลี่ยนแต่
ละคน จะต้องตั้งคำถามที่ไม่ข้ากันคนละ 1 คำถาม และคิดตอบที่ตั้งในบัตรชื่อของคนที่เป็น^{*}
ผู้ตอบแต่ละราย คนที่แลกบัตรชื่อกับเราก็จะถามเรา 1 คำถาม เช่นกัน และต้อง เป็นคำถามที่
ไม่ข้ากันด้วย ห้ามใช้คำถามที่ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ แต่ให้ใช้คำถามประเภท ใช่ อะไร ก็ให้
อย่างไร ใช้แลกบัตรได้หมดเป็นคนแรกให้มานั่งที่เก้าอี้ที่เตรียมไว้กลางวง ซึ่งถือว่า เป็นผู้
ชนะ ส่วนคนอื่นที่แลกบัตร เลือกแล้วให้ไปนั่งที่เติม เมื่ออธิบายเสร็จครุประโภกสั่งให้นักเรียนซึ่ง^{*}
สามารถยื่นสบายน

2.4 ครูแนะนำผู้ที่เลือกคนแรกให้ลามาธิกุสัก ตรวจสอบว่าได้ปฏิบัติตามกติกาหรือไม่
โดยให้ผู้ที่เลือกเป็นรายแรกอ่านชื่อเพื่อน แล้วอ่านคำตอบที่คิดไว้ในบัตร แล้วให้ผู้ตอบบอกว่าผู้ชนะ^{*}
ถ้ามั่นใจว่าอย่างไร แล้วให้ผู้ตอบนั่งห้าบัตรที่แลกกันไว้เพื่ออ่านคำตอบ ให้ผู้ชนะบอกว่า เพื่อนถูกต้อง^{*}
กว่าอย่างไร เป็นการตรวจสอบว่าได้ถูกต้องจริง ถ้าไม่ถูกต้อง ครูมอบรางวัลเสื้อก ฯ น้อย ๆ
ให้ผู้ชนะ

2.5 ครูให้ทุกคนนับบัตรชื่อที่เหลือแล้วให้คนที่มีบัตร เหตุใดมาที่ลุ้นมาหนึ่งบัตร^{*}
ให้ผู้ชนะล้มภัยผู้ที่มีบัตร เหตุใดมาที่ลุ้นด้วยคำตามอัจฉริยะ ก็ได้

3. ขั้นอภิปราย

3.1 ครูนำอภิปรายเรื่องบรรยายภาษาศาสตร์ที่ได้ร่วมกิจกรรมด้วยคำถ้ามต่อไปนี้

- นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้างที่ได้ร่วมกิจกรรมนี้ (นักเรียนอาจตอบว่า รู้สึก^{*}
ลุกสنان ตื่นเต้น ต้องตั้งคำถามเพื่อนไม่ให้ข้ากัน (เป็นต้น)

- ผู้ชนะมีวิธีการอย่างไรสังทิงานได้รุ่งเรือง (นักเรียนอาจตอบว่า^{*}
รับแลกบัตรชื่อกับเพื่อนแล้วคิดคำตอบอย่างรวดเร็ว แลกเปลี่ยนกับเพื่อนก่อนแล้ว^{*} ก็กล้า หรือคิดตอบ
อีก ฯ)

- บรรยายภาษาในขณะที่ร่วมกิจกรรมเป็นอย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ เช่น
ลุกสنانได้พูดคุยกับเพื่อนขณะที่ร่วมกิจกรรมทำให้ได้รู้จักกันมากขึ้น)

- เรายังช่วยให้เกิดบรรยายกาศที่ดีอย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ เช่น เริ่มพูดคุยกับเพื่อนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ความร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่ม)

- บรรยายกาศที่มีความส้าคัญอย่างไร (ตัวอย่างคำตอบ เช่น ทำให้อายก ร่วมกิจกรรมรู้สึกดีมากยิ่ง ทุกคนลับหายใจเมื่อเข้าร่วมกลุ่ม)

3.2 ให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ยังจากเป็นประลับการณ์ของนักเรียนในระยะที่ร่วมกิจกรรมหรือข้อคิดต่าง ๆ ที่นักเรียนพบในระยะที่ร่วมกิจกรรม

4. ขั้นลุกปแล้วนำไปใช้

4.1 แบ่งกลุ่มกอกอกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 10 คน โดยรีนับ 1-3 ใครนับเลขเหมือนกัน ก็ให้อ่านชื่อในกลุ่มเดียวกัน จะได้ห้องหมัด 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

4.2 ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายแบบวนรอบวง ถือเมื่อคนที่หนึ่งเริ่มให้ข้อคิดเห็นแล้ว คนที่อ่านชื่อทางขวาเมื่อตัวพูดเรียนต่อ กันไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน หัวข้อที่อภิปรายคือ "เราจะช่วยสร้างบรรยายกาศที่ดีอย่างไร"

4.3 เมื่ออภิปรายเสร็จ ให้แต่ละกลุ่มคิดวิธีการที่จะเสนอผลงานต่อกลุ่มใหญ่ เมื่อเตรียมเสนอผลงานเรียบร้อยแล้วก็ให้เสนอผลงานทีละกลุ่ม

4.4 ครุและนักเรียนเข้มข้นความคิดที่ได้อภิปรายร่วมกัน แล้วลุกขึ้นคิดที่ได้จากการณ์

ในการเรียนและการทำงานร่วมกัน ความคุ้นเคยและบรรยายกาศที่เป็นกันเอง มีความส้าคัญยิ่ง เพราะฉะน้ำให้เราสามารถปรับตัวเข้ากับกลุ่มได้อย่างรวดเร็วและพอใจที่จะร่วมทำงานกับกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ เราสามารถลร้างบรรยายกาศที่ดีโดย การพูดคุยกับผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ความช่วยเหลือและแสดงความมั่นใจต่อ สมาชิกในกลุ่ม พยายามทำความรู้จักกับสมาชิกกลุ่มให้มากที่สุดเท่าที่จะได้

4.5 ให้นักเรียนอ่านกลอนลุกปพร้อมกัน

ความคุ้นเคยช่วยกันสร้างอย่างนั่นเอง
เริ่มพูดคุยกันตัวต่อตัว ให้ผล
บรรยายกาศเกิดขึ้นได้เพราทุกคน
เปิดเผยวันเข้าหากันมั่นไม่ตร

5. ขั้นสรุปโน้ตภาคแห่งตน

- 5.1 ให้นักเรียนวิเคราะห์ภาคไปหน้าที่แล้วดังความรู้สึกของตนเอง 3 ภาค
 ภาคที่ 1 แล้วดังความรู้สึกเมื่อเริ่มกิจกรรม
 ภาคที่ 2 แล้วดังความรู้สึกขณะที่ร่วมกิจกรรม
 ภาคที่ 3 แล้วดังความรู้สึกในขณะที่วัดภาคพื้นที่
- 5.2 ให้นักเรียนเขียนถ้อยของตนเองในกระดาษที่วัดภาคไปหน้า รวมรวมล้วงคtru

6. ขั้นประเมินผล

- 6.1 ครุศัลย์เกตการท่องเที่ยวภาคอุดรธานี แล้วบันทึกพฤติกรรมกลุ่มไว้ในแบบบันทึกพฤติกรรม
- 6.2 สังเกตจากภาคไปหน้าที่นักเรียนวิเคราะห์ในขั้นสรุปโน้ตภาคแห่งตน
- 6.3 ถูคลากกระล่อนอย่างกลุ่มบ่อยในการอภิปรายเรื่อง "เราจะช่วยล่าร้ายบรรยายภาคที่ต้องกลุ่มได้อย่างไร" ในกิจกรรมขั้นสรุปและนำไปใช้
- 6.4 ให้นักเรียนเขียนถ้อยเพื่อนที่รู้สึกในกลุ่ม 10 คน ลงในกระดาษที่ครุแจกให้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกพฤติกรรมกลุ่ม

ก คุ้มที่	1	2	3
สั่งฟื้นฟู กต.			
1. บรรยายการคิด การทำงานร่วมกัน			
2. การให้ความร่วมมือ ของลูกมาศึกในกลุ่ม			
3. การปรับตัวของ ลูกมาศึกในกลุ่ม			
4. การเล่นตอบผลงาน ของกลุ่ม			

กิจกรรมที่ 2 ต่อรูปสีตามเหตุยม : การสร้างมนุษย์ล้มทึบ

กิจกรรมที่ 2

ต่อรูปสามารถยนต์ : การสร้างมนุษย์สัมพันธ์

คำชี้แจง

กิจกรรม "ต่อรูปสามารถยนต์" มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีมนุษย์สัมพันธ์กับบุคคลที่นักเรียนเกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะกับเพื่อนนักเรียนด้วยกัน การมีมนุษย์สัมพันธ์กับเพื่อนจะทำให้นักเรียนรู้จักการรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มนักเรียนร่วมทำงานด้วยกันด้วย

จุดมุ่งหมาย

1. นักเรียนได้แนวทางในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
 - 1.1 นักเรียนสามารถใช้ยินยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม
 - 2.1 นักเรียนสามารถแล欗ความคิดเห็นต่อกลุ่มในการทำงานร่วมกันได้

แนวคิด

ในการทำงานร่วมกันเราจึงเป็นคนต้องมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ความสัมพันธ์ในด้านตัวตนและสัมภาระทางกายภาพ ได้ผลงานเป็นที่น่าพอใจ การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นนั้นควรเริ่มที่การยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม มีการปรึกษาหารือกันในระหว่างการทำงานซึ่งจะช่วยให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

เวลาที่ใช้

ส่อ

1. กระดาษสีเหลืองผืนผ้า 30 แผ่น
2. แผนภูมิกลอนล่รุป
3. กระดาษเปล่า 30 แผ่น
4. แบบสั่งเกตการทำงานกลุ่ม

ยานา ดอยของ กลุ่ม

กลุ่มบ่อยจำนวน 10 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1.1 ครูสัมมุติคิดถึงการสอนว่า ในยุคนี้นักเรียนไม่รู้สักกันเลย ให้นักเรียนอธิบายว่า ห้ามบ่ำไไร เราจะจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนได้

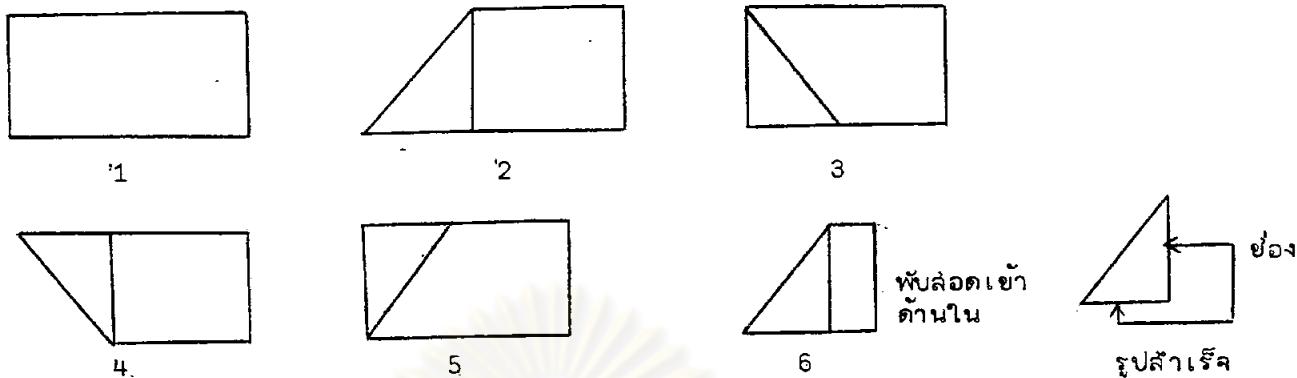
1.2 ครูให้ผู้ที่เคยมีประสบการณ์เล่าถึงประสบการณ์ของนักเรียนในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นให้เพื่อนฟัง .

2. ขั้นกิจกรรม

2.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยให้นักเรียนที่มีไว้ใกล้ ๆ กัน 3 คน ทดลองกันว่า ใครจะเป็น เสือ ปีน และคน เมื่อได้อินสัญญาจากครู ก็ให้ทุกคนทำท่าทางของสิ่งที่ตนเองเป็น ว่างเข้าหากลุ่ม ดังนี้

- เสือ ทำท่า การมีอ่องข้างอกหัวมือนเสืบของเสือ แล้วร้อง โอด
- ปีน ทำท่า คนปีงปีน ร้องว่า โน้น
- คน ทำท่า ปินตรดแล้วยกมือทำความเครียดเหมื่อนหายใจ

2.2 ครูแยกกระดาษสีเหลืองผืนผ้าให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น ให้ทุกคนพับเป็นรูปสามเหลี่ยมเสือ ฯ โดยครุจะบอกขั้นตอนให้ทีละขั้น ดังรูป

2.3 เมื่อพับเส้นทุกคนจะได้รูปสามเหลี่ยมเสือ ๆ ที่มีอย่างลักษณะเดียวกัน

ส่องด้าน

2.4 ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันนำสามเหลี่ยมที่พับได้มาต่อกันให้เป็นรูปอะไรก็ได้ โดยให้เวลาทดลองในกลุ่มว่าจะต้องเป็นรูปอะไร 15 นาที ยังทุกคนจะต้องแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วหาข้อสรุปให้ได้ว่าจะต้องเป็นรูปอะไร

2.5 ให้ทุกกลุ่มลองมือทำงานโดยให้กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ทำงานโดยปกติ กับ 3 หางานโดยปกติ กับ 4 หางานโดยด้วย ส่วนกลุ่มที่ 3 ห้ามผูกกันในขณะที่ต่อรูป

2.6 ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มเล่นอุปกรณ์งานว่าได้ต่อเป็นรูปอะไร หรือการทำอย่างไร บทบาทของลูกศรในกลุ่มเป็นอย่างไร

3. ขั้นตอนวิธีราย

3.1 ครูนำอภิรายถึงวิธีการทำงานของห้อง 3 กลุ่มโดยใช้คำตามในการนำอภิราย ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 บทบาทของลูกศรเป็นอย่างไร
- กลุ่มที่ 3 หรือการทำงานอย่างไร ลูกศรกลุ่มนี้มีความรู้สึกอย่างไรในขณะที่ทำงานร่วมกัน (เตือนอาจตอบว่า รู้สึกอย่างพูดกับเพื่อน ไม่ลับтайใส่กู่กันห้ามผูกกัน)
- ความสัมพันธ์ของลูกศรแต่ละกลุ่มเป็นอย่างไร (ตัวอย่างคือตอบ เช่น ความสัมพันธ์กันตี ได้ช่วยเหลือกันและกัน)
- ผู้เรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากกิจกรรมนี้ (ตัวอย่างคือตอบ เช่น การทำงานต้องรับฟังความคิดเห็นของลูกศรในกลุ่ม ต้องให้ความร่วมมือกับกลุ่ม)

3.2 เปรียบเทียบผลงานของแต่ละกลุ่มว่าแตกต่างกันอย่างไร

4. ขั้นสุรุปและนำไปใช้

- 4.1 ให้นักเรียนอธิบายถึงประวัติของกิจกรรมนี้ว่ามีนักเรียนคนใดบ้างที่ได้อ่าน
- 4.2 ให้นักเรียนเขียนถ้อยคำต่อรูปถ่ายเหลี่ยมหรือครึ่ง โดยให้ปรึกษาหารือกันในกลุ่ม
- 4.3 ครุและนักเรียนช่วยกันโดยความคิดและลุбуษาระสานคัญดังนี้

ในการอธิบายร่วมกันเรื่องความคิดความสัมพันธ์ที่ต้องกัน ความสัมพันธ์ที่ต้องผลให้การทำงานร่วมกันมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีนั้นสร้างได้โดยการให้การยอมรับ พึงความคิดเห็นของกันและกัน ให้ความร่วมมือกับกัน รู้สึกปรึกษาหารือกันในยุคแห่งการทำงาน ความสัมพันธ์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการที่มีความสุข

- 4.4 ให้นักเรียนอ่านกล่องลุบพร้อมกัน

การสร้างสรรค์ความสัมพันธ์นั้นดีແນ
ประเสริฐแก่พ้าเราไม่ชัดสน
การยอมรับ ความร่วมมือ ศิริ รวมทั้ง
บันดาลตลอดให้ก้าวหน้า สุภาพ

5. ขั้นสรุปโน้ตภาคแห่งตน

ต่อไปเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ต่อไปไม่เคยมีเพื่อนมากัก เพราะต่อไปไม่ค่อยหูกับใคร เวลาทำงานกลุ่มต้องมักไม่สนใจใจ เพราะไม่มีใครสนใจต่อไปเท่าไร นักทำให้เข้าเป็นที่จะร่วมงานกับเพื่อน ถ้านักเรียนเป็นต่ออยู่นักเรียนจะแก้ปัญหาอย่างไร

6. ขั้นประเมินผล

- 6.1 ครุสังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียนแล้วบันทึกไว้
- 6.2 สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน และการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
- 6.3 ถูกรากการเขียนหรือแก้ปัญหาของนักเรียนในขั้นสรุปโน้ตภาคแห่งตน

แบบสังเกตการท่องงานกลุ่ม

1. กลุ่มมีวิธีการท่องงานอย่างไร

กลุ่มที่ 1

.....

.....

.....

กลุ่มที่ 2

.....

.....

.....

กลุ่มที่ 3

.....

.....

2. ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มลมารีกแต่ละกลุ่มเป็นอย่างไร

กลุ่มที่ 1

.....

.....

กลุ่มที่ 2

.....

.....

กลุ่มที่ 3

.....

.....

กิจกรรมที่ 3 พิธีราษฎร์ของ : การล้อมระดับความวิตกกังวล

กิจกรรมที่ 3

พระราชาฯ ห้าม : การลดระดับความวิตกกังวล

คำอธิบาย

กิจกรรม "พระราชาฯ ห้าม" มีคุณมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนลดระดับความวิตกกังวล และร่วมกิจกรรมกันซึ้งกันอย่างมีความสุข ลามารاثปฐมต้นตามบทบาทที่เหมาะสม ได้เข้าใจสถานภาพของตน ของบุคคลอื่น ภาระที่มีอยู่ ผ่อนคลายความตึงเครียดของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกด้วย

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนไข่ริตกังวลในยุคที่เรียนหรือทำงาน
 - 1.1 นักเรียนสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ
 - 1.2 นักเรียนให้ความร่วมมือกับกลุ่มเป็นอย่างดี
2. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงวิธีการลดระดับความวิตกกังวลของตนเอง และวิธีแก้ไขได้
 - 2.1 นักเรียนสามารถตอบกลับเหตุความวิตกกังวลของตนเอง และวิธีแก้ไขได้
 - 2.2 นักเรียนสามารถตอบกลับเสียงของความวิตกกังวลได้

แนวคิด

ความวิตกกังวลเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเราทำงานต่าง ๆ ด้วยความไม่มั่นใจ ทำให้ทำงานอย่างไม่เต็มความสามารถที่มีอยู่จริงได้ผลงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ สิ่งสำคัญคือการทำให้เราสามารถมองตนเองว่าไม่มีความสามารถ ไม่มีคุณค่า การทำงานกลุ่มนักเรียนทุกคนศึกษาว่าตนเองมีความสามารถที่จะร่วมมือกับกลุ่มเป็นอย่างดี ความวิตกกังวลเกิดจากกล้าหาญและพยายามลดระดับความวิตกกังวลเพื่อให้เราสามารถทำงานได้ดีขึ้น แต่เราต้องหาสาเหตุก่อนว่า เราวิตกกังวลเพราะอะไร และรับแก้ไขให้ตรงกับสาเหตุนั้น ๆ

เวลาที่ใช้

ส่อ

1. บัตรคำสั่งสำหรับพระราชา
2. กระดาษสำหรับวัดภาพ 20 แผ่น
3. สเมริก 5 กล่อง
4. นกหวีด
5. กระดาษเปล่า 42 แผ่น

ขณาตย่องกลุ่ม

กลุ่มบอยจานวน 6 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน โดยให้นักเรียนร่วมวงไปรอบ ๆ ห้อง เมื่อได้ปันเสียงนกหวีดให้หมดร้า แล้วพึงคำสั่งว่า คุณจะส่งให้สับกลุ่มกี่คน ทุกคน จะต้องรบหากลุ่มให้ได้ครบตามคำสั่ง ครั้งสุดท้ายคุณจะส่งให้สับกลุ่มละ 6 คน ก็จะได้ 5 กลุ่ม

1.2 คุณซึ่งทราบว่าจะร่วมกิจกรรม นักเรียนมีความวิตกกังวลหรือไม่ เพาะะจะไข นักเรียนรู้สึกอย่างไรในขณะที่ร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่ม

2. ขั้นกิจกรรม

2.1 ให้แต่ละกลุ่มเสือกหัวริน 1 คน คุยกันเสียงหน้าที่มา ผ่านเพื่อพึงคำสั่งจากพระราชาว่า ต้องการอะไรบ้าง แล้วต้องรบกลับไปที่กลุ่ม ให้ลามาซึ่งกันและกันหาสิ่งของนั้นมอบให้หัวริน นำมาตามอภิหารพระราชา กลุ่มใดหาของที่ต้องการไม่ได้ จะถูกหักคะแนนตามจำนวนสิ่งของที่ขาดไป

2.2 คุณมอบคำสั่งให้พระราชา 6 คำสั่ง โดยให้สั่งครั้งละ 1 คำสั่ง แต่ละคำสั่ง จะให้เวลาแต่ละกลุ่มที่ว่างกันหาสิ่งของนั้นภายในกลุ่ม 2 นาที

ກຳສັ່ງຍອພະຮາຍາມຕັ້ງນີ້

1. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການສືວ ເຫຼີຍໝາກ 5 ຊົນ
2. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການສືວ ຕິມສອ 3 ແກ້່ງ
3. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການສືວ ກາພກິວກິດນີ້ 1 ກາພ
4. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການສືວ ກາພສົວ 3 ພົມດ
5. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການສືວ ນາງລົນມ 1 ດານ
6. ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການສືວ ຄໍາຍວິ່ງຂອງກຸລຸ່ມ 2 ຄໍາຍວິ່ງ

2.3 ຄຽດໃຫ້ນັກເຮັນແຕ່ລະກຸ່ມໄປຄະແນນທີ່ຢູ່ກໍາກົດຂອງກຸ່ມຕົນ ກຸ່ມໃຫ້ຖືກກັນວຶບທີ່ສູດ ລະເບີນກຸ່ມທີ່ຢູ່ນະ

2.4 ໃຫ້ກຸ່ມເຊື່ອ ຖ ປະບົບໃຫ້ກຸ່ມທີ່ຢູ່ນະ ແລະ ຜັກຄາມສົງວິຊີກໍາງານຍອງແຕ່ລະກຸ່ມ

3. ບັນອຸປະກອນ

ໃຫ້ນັກເຮັນອົບປະກອດການຮ່ວມມືກິຈກະຮົມດ້ວຍຄຳຄາມຕ່ອງໄປນີ້

- ອະໄຮສືວສາເຫຼຸດຂອງຄວາມວິທິກົງຈະລືບໃນຍະຮ່ວມມືກິຈກະຮົມ (ຕ້ວອຍ່າງຄຳຕອບ ເຊັ່ນ ຄວາມກັບມືດີດ ໄນກໍລັດແລ້ວທອງອອກ ຮູ້ສີກວ່າຕົວເວັງໄມ່ໄກ່)
- ນັກເຮັນມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິຈກະຮົມຍ່າງໄຮ (ຕ້ວອຍ່າງຄຳຕອບ ເຊັ່ນ ໄດ້ຂໍ້ອຍເພື່ອນາສີ່ ຂອງໄຕຮ່ວມມືອັນກຸ່ມ)
- ທີ່ວິທປະຈຳວັນ ມີເຫຼຸດກາຮັບອະໄໄບ້ທີ່ກໍາໃຫ້ເວົາວິທິກົງຈະລືບ ໃຫ້ນັກເຮັນຍົກຫ້ວ່າຍ່າງ ເຫຼຸດກາຮັບ (ຕ້ວອຍ່າງຄຳຕອບ ເຊັ່ນ ເຫຼຸດກາຮັບຍໍ່ທີ່ຢູ່ໃໝ່ໃຫ້ນັກເຮັນເມື່ອຄູດຄາມຄຳຄາມແລ້ວຕອບ ໄນໄດ້ ຕອນໄກຄ້ສອບອ່ານໜັງສີວໄມ່ກັນ)

4. ບັນລຸປະກາດ

- 4.1 ຄຽດນັກເຮັນອົບປະກອດການຮ່ວມມືປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຈາກກິຈກະຮົມນີ້
- 4.2 ອົບປະກອດການຮ່ວມມືກິຈກະຮົມດ້ວຍຄວາມວິທິກົງຈະລືບໃນຍະຮ່ວມມືນັກເຮັນກຳລັງເຮັນຫົວກໍາງານ
- 4.3 ຄຽດແລະນັກເຮັນຢ່າຍກັນລຸປະກາດແນວຄິດແລະບັນດາປະເທັນລັກຄູ້ຕັ້ງນີ້

ในการเรียนและการทำงานใน ๗ กิจกรรม ถ้าเราทำด้วยความมั่นใจและไม่วิตกกังวลจนเกินไป จะทำให้เราทำงานอย่างมีความสุข ได้ผลงานที่ประลึกkipap ความวิตกกังวลจะหายไปในขณะที่ทำงาน ตั้งแต่เราราบรื่นการที่จะลดความวิตกกังวลของตนเอง โดยหาสาเหตุก่อนว่าอะไรที่ทำให้เราวิตกกังวล ถ้าหากคนทำได้เข่นน้ำก็จะลดระดับความวิตกกังวลได้ในที่สุด

4.4 ให้นักเรียนเขียนคำยืนยันว่าที่เก็บกับการลดระดับความวิตกกังวลกลุ่มละ ๑คำรับ แล้วบอกให้เพื่อนกลุ่มอื่นทราบว่าคำยืนยันของกลุ่มศืออะไร

5. ขั้นสรุปมโนภาพแห่งตน

ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ตนกำลังกังวล และวิธีการแก้ไขความกังวลของตนเอง ลงในกระดาษที่ครุและให้โดยให้เขียนถึง ๓ อุบัติศือ

- สิ่งที่กังวล
- สาเหตุของความกังวล
- วิธีแก้ไขความวิตกกังวล

6. ขั้นประเมินผล

6.1 สังเกตการณ์รวมกิจกรรมและการทำงานกลุ่มของแต่ละคน

6.2 ดูจากการเขียนสาเหตุของความกังวลและวิธีการแก้ไขในขั้นสรุปมโนภาพแห่งตน

6.3 ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันตอบปัญหาที่ครุภาระ โดยให้ช่วยกันศึกษาตอบให้เร็วที่สุด และรับน้ำคำตอบมาให้ครุ ใช้เวลาที่มากที่สุดไว้ที่มุ่งหมายค่าตอบคำภาระ

คำภาระที่แข่ง

1. ความวิตกกังวลจนเกินไป ทำให้เกิดผลเสียอย่างไร
2. วิธีแก้ไขความวิตกกังวลมีอะไรบ้าง
3. ถ้าเต็กล้าย เก่ง เป็นคน วิตกกังวลสูง เต็กล้าย แกร เป็นคนไม่วิตก กังวลเกินไป นักเรียนอยากเป็นใคร ยังอธิบายเหตุผลประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 4 ตัดสินใจ : การล่ร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

กิจกรรมที่ 4

ตัดสินใจ : การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

คำอธิบาย

กิจกรรม "ตัดสินใจ" มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และภาคภูมิใจในตนเอง เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ มีคุณค่า และมีความสำคัญ ยอมรับและพ่อใจในความเป็นตัวของตัวเองที่ทำให้เกิดความคิดเห็นต่อตนเอง มองเห็นคุณลักษณะที่ดีของตนเอง และพร้อมที่จะนำความลามารถที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง

1.1 นักเรียนลามารถทำภารกิจได้รับมอบหมายให้อย่างไม่สงสัย

1.2 นักเรียนกล้าแสดงออกทำภารกิจตามต้องการ ฯ อย่างมั่นใจ

2. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดในด้านต่อตนเอง

2.1 เมื่อนักเรียนเขียนถึงอนาคตของตนเอง นักเรียนจะเขียนในทางบวก

2.2 นักเรียนลามารถเขียนผลลัพธ์เมื่อตนเองเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองได้

แนวคิด

ความเชื่อมั่นในตนเองมีผลต่อการเรียนและการทำงานมาก ถ้าเราหัวใจโดยไม่สงสัย ก็สามารถทำภารกิจ กล้าคิด กล้าทำ แล้วมักจะประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ คนที่เชื่อมั่นในตนเองมักจะมองตนเองในด้านดี เพราะเชื่อว่าตนเองจะทำในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ปรับตัว ข้ากับคนอื่นได้ง่ายและร่วมงานกับผู้อื่นได้ดี

เวลาที่ใช้

၁၀

1. แผนภูมิเพลิง
 2. บัตรคำสั่ง 3 ชุด
 3. แผนภูมิกองล่รูป
 4. กระดาษเปล่า 30 แผ่น
 5. กระดาษแ芬เล็ก ๆ 30 แผ่น

ພາສາ ຕາຍວົງ ກລຸ່ມ

กลุ่มบ่อยจำนวน 10 คน

ขั้นตอนการดำเนินกรรม

၁. အောင်နာ

- 1.1 คุณภาพสิ่งส่า เหตุที่ทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกและยาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ให้นักเรียนรู้ว่ากันตอบแล้ว เป็นคำตอบของนักเรียนไว้บนกระดาษคำ

1.2 ให้นักเรียนอธิบายเพิ่มเติมจากคำตอบของนักเรียน

2. យ៉ាងកិច្ចការទាំងអស់

- 2.1 ให้นักเรียนฝึกหัดร้องเพลงรำวงตอกไม้ ซึ่งมีเนื้อเพลงดังนี้

รำวงกันให้สุขลมป้อย อย่างนั่งแผลมองทุกคนมาร่าบ
อย่ามัวเหงียน (เข้า) แล็บตาบ ขอเชิญรำร่ายให้ลับายอุรา
ห้อมตอกไม้ (เข้า) สำในส่วนคือ ตอกเอ่ย เจ้าตอก ขอเชิญ
ออกมาร่ายรำເອຍ

2.2 เมื่อครุ่นร้องเพลงนี้แล้วพูดถึงสักษณะของนักเรียนคนใด คนนั้นจะต้องออกมารำร่ายนั่น ตอกเอ่ย เจ้าตอก ัญญาน ขอเชิญคนไล่การเงยข้าล้านออกมาร่ายรำເອຍ
ตอกเอ่ยเจ้าตอก สั่นทม ขอเชิญคนที่มีเมือง ออกมาร่ายรำເອຍ

2.3 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยแบ่งบัตรคำให้คนละ 1 ใบ ซึ่งจะมีคำอยู่ 3 ประเภท คือ คำราษฎร์ คำกริยา คำบอกสกษะนาม ใครได้บัตร

ค่าประภากําตัวกันก็ให้อบู๋กลุ่ม เติบากัน

2.4 ให้นักเรียนออกแบบทำท้าทายตามปัตรค่าสั่ง ครุฑะแฉกปัตรค่าสั่งให้คุณลง 1 ปัตร ในแต่ละปัตรจะมีคำสั่งให้นักเรียนออกแบบทำท้าทายต่าง ๆ กลางวันศึกษา นักเรียนที่เหลือทุกคนจะต้องถอยสังเกตดูเพื่อแน่ใจว่าคนที่ออกไปทำท้าทายกลางวัน เพราะในปัตรค่าสั่งของตนอาจสั่งให้ออกไปทำท้าทายต่อจากตนจะต้องรับกับเข้าไปนั่งที่เติมหันซ้าย (ปัตรค่าสั่งอยู่ในภาคผนวก)

2.5 ครุฑะเปิดโอกาสให้นักเรียนชักถามข้อสงสัย และห้ามไม่ให้นักเรียนฝ่าปัตรค่าสั่งของตนเองให้เพื่อนดูหรือถามกัน เมื่อเข้าใจดีแล้วสิงแฉกปัตรค่าสั่งให้

2.6 เมื่อเด็กระดูกทำตามปัตรค่าสั่งหมดครบถ้วนแล้ว ครุฑะให้นักเรียนเริ่มทำใหม่ ตั้งแต่คนแรกธีกรรอบหนึ่ง

3. ยืนอภิปราย

3.1 ครุฑะและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการตัดสินใจทำท้าทายของนักเรียน ว่ามีวิธีการอย่างไร ตัวอย่างค่าตอบ เย็น ถอยสังเกต เพื่อนที่กำลังทำท้าทายอยู่ ถอยดูว่าถึงเวลาที่คุณจะแลดงทำท้าทายหรือยัง ๆ กذا

3.2 ให้นักเรียนอภิปรายถึงการร่วมกิจกรรม โดยใช้คำถ้ามต่อไปนี้

- ในการทำกิจกรรม รอบและกับรอบที่ล่อง นักเรียนมีความรู้สึกแตกต่างกัน หรือไม่อย่างไร (ตัวอย่างค่าตอบ เย็น ในรอบที่ล่องรู้สึกว่ามีความมั่นใจยิ่งขึ้น รู้สึกไม่ตื่นเต้นในรอบที่ล่องฯลฯ)

- นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรในยละเอียดกิจกรรม (ตัวอย่างค่าตอบ เย็น สมุกสันงาน ต้องศึกและตัดสินใจ ต้องกล้าแลดงออกฯลฯ)

- นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการกิจกรรมนี้ (ตัวอย่างค่าตอบ เย็น ต้องกล้าตัดสินใจการทำลาย ๆ ครั้งท่าให้เกิดความมั่นใจ ฯลฯ)

4. ยืนลุ่ปและนำไปใช้

4.1 ให้แต่ละกลุ่มทายกันคิดว่า จะนำข้อคิด จากการนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างไร

4.2 ให้ทุกกลุ่มเล่นอ่านข้อคิดที่ได้จากข้อ 4.1 ให้กลุ่มอื่นทราบ

4.3 គទ្ទូនិងរីយនិវាយកំណត់របស់រាជការក្នុងកម្មពីរឿង

การตัดสินใจทางสิ่งต่าง ๆ ต้องอาศัยความเชื่อมั่นของตนเอง ถ้าทำงานต่าง ๆ ด้วยความมั่นใจแล้ว ผลงานที่ออกมาก็จะมีคุณภาพมากกว่าการทำด้วยความสับเปลี่ยน เรายังมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เป็นพื้นฐาน จะทำให้เราดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความมั่นใจมองเห็นคุณค่าของตนเอง การเรียนรู้และประสบส่วนการณ์จะทำให้เรามีความเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น

4.4 ให้นักเรียนอ่านกลอนล่ำซูป์รวมกัน ตั้งนี้

จะทำการสั่งให้เขื่อมั่น
ว่าตนนั้นสามารถทำได้เต็มที่
พยายามคิดแต่ในเบื้องตัว
อย่างลึกซึ้งว่าตัวตนนั้นไม่เป็น^๑
ความสามารถมีมาโดยไม่จำกัด
จะเร่งรัดนำมายังที่ให้คนเห็น
จะเขื่อมั่นในตนเองว่าทำเป็น^๒
จะมองเห็นคุณค่ามีมิยม

5. ขั้นลรุปมโนภาคแห่งตน

ให้นักเรียนนรภกภาพตัน เองในอนาคตอีก 10 ปีข้างหน้า และเป็นประโยชน์อย่างมากว่า
นักเรียนจะมีอาชีพอะไร นักเรียนอยากจะทำอะไรบ้าง และมีความคิดเกี่ยวกับตัน เองอย่างไร

๖. ยืนประมินผล

6.1 สังเกตจากการร่วมกิจกรรม และการตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน

6.2 ถูกรากการศึกษาเรียนรู้ยืนยันว่าคุณภาพของมนต์คง ให้อีก 10 ปีข้างหน้าในชั้นสูงมั่นคงและมีคุณภาพ

6.3 ด้วยกระบวนการแบบเล็ก ๆ ให้นักเรียนคนละ 1 คน แล้วสุมมติว่า เมื่อนักเรียนเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง นักเรียนศึกษา จะเกิดผลลัพธ์อ่อนแรงอย่างไร ให้นักเรียนเขียนลงในกระดาษแล้วนำมาส่งครู

6.4 ครูอ่านคำตอบ ในข้อ 6.3 ของนักเรียนที่ไม่เข้ากัน แล้วจดไว้บนกระดาษด้าครูและนักเรียนร่วมกันอธิบายถึงผลลัพธ์ของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ภาคผนวก

บัตรคำสั่งในการแล่ลงทำอาหาร

1. นักเรียนเป็นคนแรกที่จะต้องออกแบบการทำอาหารที่สนใจ
2. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหารที่สนใจ นักเรียนต้องออกไปทำอาหาร เก็บที่นอน
3. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหาร เก็บที่นอน นักเรียนต้องออกไปทำอาหาร ประพัน
4. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหาร ประพัน นักเรียนต้องออกไปทำอาหารอาบน้ำ
5. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหารอาบน้ำ นักเรียนต้องออกไปทำอาหาร เชือดตัว
6. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหาร เชือดตัว นักเรียนต้องออกไปทำอาหาร แต่งตัวไปโรงเรียน
7. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหาร แต่งตัวไปโรงเรียน นักเรียนต้องออกไปทำอาหารรับประทานอาหาร

อาหาร

8. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหารรับประทานอาหาร นักเรียนต้องออกไปทำอาหารล้วนตัวเอง
9. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหารล้วนตัวเอง เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหารล้วนตัวเอง นักเรียนต้องออกไปทำอาหารยืนรถประชาราช
10. เมื่อเห็นเพื่อนทำอาหารยืนรถประชาราช นักเรียนต้องออกไปทำอาหาร กวาดห้องเรียน

กิจกรรมที่ 5 กล่องมหัศจรรย์ : การปรับตัวในส่วนการผลิตฯ

กิจกรรมที่ 5

กล่องมหัศจรรย์ : การปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ

คำชี้แจง

กิจกรรม "กล่องมหัศจรรย์" มุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนรู้สึกปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม วางแผนตัวได้เหมาะสมกับบุคคล เวลา สถานที่ รู้สึกแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยไม่ประหม่าและตกใจกลัว มีความมั่นใจในตนเองและมองเห็นความสามารถของตนเอง

คุณมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
 - 1.1 นักเรียนสามารถตอบกิจกรรมการปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
 - 1.2 นักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน
 - 1.3 นักเรียนสามารถแสดงออกตามลักษณะที่ได้รับมอบหมายได้
2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ต่อตนเอง
 - 2.1 นักเรียนแสดงความรู้สึกในด้านตัวต่อตนเองได้

แนวคิด

การปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในยุคปัจจุบันเราต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ อุบัติเหตุ เวลา เรายังต้องสารวครอบ ๆ ตัวเองว่า เราทำสิ่งใดอะไร กับใครที่ไหน และปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมกับบุคคล เวลา สถานที่ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยไม่ประหม่าหรือตกใจกลัว มีความมั่นใจและมีความรู้สึกที่ต่อตนเอง ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม

เวลาที่ใช้

ประมาณ 60 นาที หรือ 3 คาบ

สื่อ

1. กล่องของขวัญ 1 กล่อง
2. แบบสรุปมโนภาพแห่งตน
3. กระดาษเปล่า 30 แผ่น
4. เทปเพลส
5. บัตรคำสั่ง

ขนาดของกลุ่ม

กลุ่มบอย ส่วนวน 10 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- 1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพรูดและภาพตัวตาด แล้วซักถามนักเรียนว่า เมื่อนักเรียนอยู่ในสถานที่ทึ้งส่องแห่งเด่นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร ให้นักเรียนช่วยกันตอบ แล้วครูถามต่อไปว่าทำไนนักเรียนสิงบัญญัติตนในสถานที่ทึ้งส่องแห่งนี้ไม่เหมือนกัน คิดค่าตอบของนักเรียนไว้บนกระดาษค่า

- 1.2 ให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติม ถ้าใครยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าตอบบนกระดาษค่า

2. ขั้นกิจกรรม

- 2.1 สัดเก้าอึนซึ่งเป็นวงกลมยืด ๆ กันตลอดทั้งวง ไม่ให้มีช่องว่าง

- 2.2 ครูนำกล่องของขวัญกล่องเล็ก ๆ มอบให้นักเรียนคนหนึ่งถือไว้ เมื่อครูเปิด

เพลงให้สั่งกล่องนั้นไปทางความมือของคนรอบ ๆ วง เมื่อครุปิดเพลงกล่องของขวัญนั้นอยู่ที่ใคร คนนั้นจะต้องหยิบบัตรคำสั่งจากกล่องของขวัญที่มา 1 ใบ และปฏิบัติตามบัตรคำสั่งทันที

2.3 เมื่อนักเรียนคนใดแล้วต้องทำทางตามคำสั่งปฏิบัติเสร็จแล้ว ให้สั่งกล่องของขวัญนั้นไปทางความมือต่อไป จนกระทั่งครุปิดเพลงคนที่มีกล่องนั้นอยู่ที่คนเอง จะหยิบบัตรคำสั่งแล้ว ออกมากำท่าต่อไป ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหมดคำสั่ง (คำสั่งอยู่ในภาคผนวก)

3. ขั้นอภิปราย

3.1 ครูนำอภิปรายถึงกิจกรรมที่นักเรียนนำไปแล้วด้วยคำถามต่อไป

- นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อได้รับกล่องของขวัญ ในขณะที่ครุปิดเพลง (ท้า
(ท้าอย่างคำตอบ เช่น ตื่นเต้น ตกใจ รู้สึกว่าต้องรับคิดว่าจะทำอย่างไร)
- นักเรียนมีรีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างไรในการปฏิบัติตามคำสั่ง
(ท้าอย่างคำตอบ เช่น ถูกข้อความที่อ่านในคำสั่งว่าควรทำอย่างไร รับทำตามคำสั่งที่บอก)
- นักเรียนก้าวที่จะเป็นผู้ต้องแสดงหรือไม่ เพราะอะไร

3.2 ซักถามนักเรียนถึงที่นักเรียนสังเกตเห็นจากกิจกรรมนี้ เช่น พฤติกรรมของเพื่อน ๆ

4. ขั้นสรุปและนำไปใช้

4.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยให้ผู้ต่อสัมภัยไปเรื่อย ๆ ว่า ปีก เปีก โน้ง ไครพุดคำเหมือนกันหรือไม่ กลุ่มเดียวกัน

4.2 ให้แต่ละกลุ่มที่ว่ายกันอภิปรายถึงวิธีการปรับตัวให้สกัดการณ์ต่าง ๆ เช่น เมื่อนักเรียนอยู่ที่โรงเรียนหรือที่บ้าน ขณะที่พบกับเหตุการณ์เฉพาะหน้าต่าง ๆ นักเรียนจะมีรีการอย่างไรในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมสมกับสกัดการณ์นั้น ๆ

4.3 ให้แต่ละกลุ่มเล่นอุตลุนและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

4.4 ครุและนักเรียนที่ว่ายกันลุ่ปลาระส้าคัญจากกิจกรรมต่างนี้

การปรับตัวในลักษณะการณ์ต่าง ๆ นั้น เราจะต้องกล้าตัดสินใจอย่างเฉื่อยเมื่อเมื่อในตอนเอง
ที่จะปฏิบัติตามที่เราคิดว่า เหมาะสม โดยคำฉีดสักงานภาพของเรานะจะนั้น อย่าให้ความ
ประหม่าความตกลงกับเราคนไม่สามารถทำอะไรได้ คนที่ปรับตัวได้เหมาะสมกับ
เหตุการณ์จะเป็นคนที่สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. ยั้นลรุปโฉนภพแห่งตน

ให้นักเรียนเขียนความรู้สึกของตนเอง เมื่อนักเรียนอยู่ในเหตุการณ์อะไรบ้าง

1. เมื่อชั้นอยู่ต่อหน้าครูผู้สอนแม่ชั้นรู้สึก
2. เมื่อชั้นอยู่ในโรงเรียนชั้นรู้สึก
3. เมื่อชั้นต้องเข้าไปอยู่ในกลุ่มคนที่ชั้นไม่รู้จักมาก่อนชั้นรู้สึก.....
4. เมื่อชั้นต้องออกไปผูกพันนาชั้นรู้สึก
5. เมื่อชั้นพบปัญหาต่าง ๆ ชั้นรู้สึก

6. ยั้นประเมินผล

1. สมมุติว่านักเรียนจะเขียนจบยังประมวลบทที่ 6 ของโรงเรียนนี้แล้วและนักเรียน
ลืมเข้าโรงเรียนต่อในเย็นวันศุกร์มาปีที่ 1 ในโรงเรียนใหม่แห่งหนึ่งได้ ในวันแรกที่ไปโรงเรียน
นักเรียนยังไม่รู้สึกใครเลยแม้แต่คนเดียว จะเขียนเล่าไว้ว่า นักเรียนจะบูรณาการและประเมิน
และเหตุการณ์ที่ กิดชั้นในวันนั้นมาอย่างละเอียด
2. สังเกตการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน
3. สังเกตการแต่งกายในชั้นกิจกรรมในข้อ 2.2
4. ถือจากการเขียนความรู้สึกต่อตนของในลักษณะการณ์ต่าง ๆ ในยั้นลรุปโฉนภพ
แห่งตน

ภาคผนวก

คำสั่งสำหรับ กิจกรรม "กล่องมหัศจรรย์"

1. ให้นักเรียนกล่าวต้อนรับเพื่อนที่มายามาจากโรงเรียนอื่นในฐานะที่นักเรียนเป็นหัวหน้าห้อง
2. ให้นักเรียนพูดอ้อนนุญาตคุณพ่อคุณแม่ไปหัดศึกษาในวันอาทิตย์หน้า
3. ให้นักเรียนทำท่าคนกำลังข้ามถนนในขณะที่นักเรียนกำลังรับร้อนและมีรถวิ่งยรักไขว้
4. ให้นักเรียนแลดูงบทบทาก เป็นครุกำลังส่อนหนังสือ
5. ให้นักเรียนทำท่ากำลังตักบาตรตอนเย็น
6. ให้นักเรียนพูดช่วนเพื่อน ๆ ให้ไปเที่ยวที่บ้านของนักเรียน
7. ให้นักเรียนแลดูความตื่นเต้นและพูดแลดูความยินดีเมื่อเพื่อนคนหนึ่งลืมไปตัวคะแนนยอดเยี่ยม
8. ให้นักเรียนมอบหมายหน้าที่กำกับความลับอาทให้เพื่อน ๆ ในห้อง โดยแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ
9. ให้นักเรียนแลดูท่าทาง เก็บเงินได้ 100 บาท และบอกกับเพื่อนว่าจะทำอย่างไรกับเงินที่เก็บได้

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

กิจกรรมที่ 6 นิทานอีสาน : การมองเห็นคุณค่าของตนเอง

กิจกรรมที่ 6

นิทานเรื่อง : การมองเห็นคุณค่าของตนเอง

คำอธิบาย

กิจกรรม "นิทานเรื่อง" มุ่งให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของตนเอง translate ความสำคัญของตนเองที่มีต่อสังคม ทุกคนมีส่วนที่จะช่วยให้งานต่าง ๆ สําเร็จลุล่วงไปด้วยดี ดังนั้น การมองเห็นคุณค่าของตนเองเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้ทุกคนไม่ละเลยต่องานที่ตนเองรับผิดชอบ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคม
 - 1.1 นักเรียนสามารถทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้อย่าง เต็มความสามารถ
 - 1.2 นักเรียนสามารถบอกคุณค่าของตนเองได้
2. เพื่อให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง
 - 2.1 นักเรียนแสดงความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

แนวคิด

นักเรียนทุกคนมีคุณค่าต่อสังคมทั้งสิ้น เราควรทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เต็มความสามารถ ในการที่เราสามารถบอกได้ว่า เรา มีคุณค่าต่อสังคมอย่างไรนั้นจะทำให้เราสามารถทำประโยชน์ได้มากยิ่งนัก พอทราบว่าตนเองมีคุณค่า ก็จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง เราต้องคิดและมองว่าตนเองมีความสำคัญและมีคุณค่า เพื่อจะได้ทำงานที่รับผิดชอบอย่าง เต็มความสามารถ

เวลาที่ใช้

ประมาณ 60 นาที หรือ 3 คาบ

ສົວ

1. ເຫຼືຍໍ ພົມຕ່າງ ຖ
2. ປັດປະໂຍດ 30 ແຜນ
3. ກະຕາຈໂປລເຕັອຣ 3 ແຜນ
4. ສເມສຶກ 3 ກລ໌ອງ
5. ກະຕາຈສີ 3 ແຜນ
6. ກະຕາຈເປົ້າ 30 ແຜນ

ພາບທະອາກສົມ

ກຸ່ມຍ່ອຍ ຈຳນວນ 10 ຜນ

ຫັນດວນການດຳເນີນກິຈກຮມ

1. ຂັ້ນຝາ

1.1 ຄຽນໃຫ້ກົດເຫຼືຍໍສັລື ເຫຼືຍໍສັລື ເຫຼືຍໍ 50 ສົຕາງຄີ ເຫຼືຍໍນາກ ເຫຼືຍໍ 5 ບາກ ແລ້ວກັນໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຈັນແຕ່ລະເຫຼືຍໍມີຄໍາເກົ່າໄຂ

1.2 ຄຽນປະເທິບເຖິງບໍາວັດທີ່ເຫຼືຍໍແຕ່ລະເຫຼືຍໍເປັນ "ຄມ" ກັນໃຫ້ເກີດຂໍ້ອົກຄວະໄຂ ບ້າງ ຄຽນໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະເທິບເຖິງບໍາວັດທີ່ເຫຼືຍໍແຕ່ລະເຫຼືຍໍເປັນ "ຄມ" ທີ່ມີຄວາມມີຄຸນຄໍາທີ່ສັນ ແຕ່ມາ ກັນອື່ນຕ່າງກັນຕາມ ສົດາກພາກທີ່ເຮົາເປັນອູ້ ເຫັນເຕີວກບໍາເຫຼືຍໍໜົມຕ່າງ ຦່າງ ນັ້ນເອງ

2. ຂັ້ນກິຈກຮມ

2.1 ແບ່ງກຸ່ມກົດເຫັນພອກເປັນ 3 ກຸ່ມ ຫຼື 10 ຜນ ໂດຍໃຫ້ກົດເຫັນພົດຕ່ອງກັນ ຄົນລະພາຍາກີວ່າ "ສັນຮັກເຮອ" ໄກສູດພາຍາກີເໜີອັນກັນຈະອູ່ກຸ່ມເຕີວກກັນ

2.2 ຄຽນປັດປະໂຍດໃຫ້ກົດເຫັນຄົນລະ 1 ແຜນ ກະຕາຈໂປລເຕັອຣກຸ່ມລະ 1 ແຜນ ສເມສຶກກຸ່ມລະ 1 ກລ໌ອງ

2.3 ໃຫ້ກົດເຫັນໃນກຸ່ມແຕ່ລະຄົນເສົ້າມີການຄົນລະ 1 ປະໂຍດ ໂດຍເຮັ່ມໃກ່ໄກ ຄົນໄດ້ຄົນແນ່ງຕາມກຸ່ມຕົກລົງກັນແລ້ວ ຮັບນໄປກາງຍາມີອີງຢູ່ເລ່າແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງຮົອງກີເລ່າໃໝ່

เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่คร่าประโภคให้ เยี่ยนประโภคผ่านในบัตรประโภคด้วยสเมจิก

2.4 ให้แต่ละกลุ่มมาบัตรประโภคกิจกรรมเยี่ยนไว้มาต่อ กันบนป้ายนิเทศให้เป็นเรื่องเดียวกัน แล้วข่าวกันว่าทางภาคระบบเรื่องลงในกระดาษโปลีเทอฟ และทางรัฐบาลริบการที่จะเสนอผลงานให้กับสื่อชั้นนำ

2.5 ก่อนที่แต่ละกลุ่มจะเสนอผลงาน ครุชอปัตรประโภคจากกลุ่มคนละ 1 บัตร มาเก็บไว้ แล้วให้เสนอผลงานเท่าที่มีอยู่ สงสัยเรื่องรายล้วนที่ครุชอวิจัยหาไป ทำให้ผู้พิพากษาไม่เข้าใจ

3. ขั้นอภิปราย

3.1 ครุนารอภิปรายถึงการร่วมกิจกรรมของนักเรียนด้วยคำถามต่อไปนี้

- ทำไนกิทานยังแต่ละกลุ่มคงฟังแล้วไม่ลืมบูรณา บางตอนขยายไป (ตัวอย่างคำตอบ เช่น เพราะบัตรประโภคหายไป 1 บัตร)

- นักเรียนที่เป็นเจ้ายังบัตรประโภคที่ครุชอวิ้น รักสกอยบ้างไรบ้าง (ตัวอย่างคำตอบ เช่น อยากนำไปบัตรมาต่อ กันเพื่อน เสียหายที่ครุชอเก็บไว้)

- ถ้าครุชไม่ขอบัตรประโภคไว้ นักเรียนอยากรบกวนมาต่อ กันเพื่อนหรือไม่ เพราะจะไร (ตัวอย่างคำตอบ เช่น นำมาต่อเพราะอยากให้กิจการล้มบูรณา)

- นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้หรือไม่ ได้ร่วมมากน้อยเพียงไร

3.2 ให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมถึงการทำงานในกลุ่ม และข้อศึกษาได้จากการกิจกรรมนี้

4. ขั้นสรุปและนำไปใช้

4.1 ครุชให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงประโภยันที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนี้

4.2 ซึ่งกามนักเรียนว่า จำกัดกิจกรรมนี้จะนำไปศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร

4.3 ครุชและนักเรียนเชื่อมโยงแนวคิดและสรุปล่า率为สำคัญตั้งนี้

นักเรียนทุกคนมีคุณค่าต่อสังคม เพราะฉะนั้นร่วมในการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ การทำงานทุกอย่างถ้าเรารู้ว่าตนเองมีคุณค่าต่อสังคมที่เราอยู่ บ่อมีกำลังใจในการทำงาน งานจะสำเร็จด้วยตัวเองและมีประสิทธิภาพ การมองเห็นคุณค่ายของตนเองทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ในตนเอง และพยายามฝ่าหนักหนาใจให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมให้มากที่สุด หากกิจกรรมนี้จะเห็นว่านักเรียนทุกคนได้ทำงานเพื่อกลุ่มทำให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความสำคัญต่อกลุ่ม

5. ขั้นลรุปมโนภาพแห่งตน

ให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่อง "คุณค่ายของตนเองที่สั่นภาคภูมิใจ" ลงในกระดาษทึบแข็งให้ โดยให้เวลาเขียนประมาณ 10 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้รวมกลุ่มๆ กัน

6. ขั้นประเมินผล

6.1 ครุภัณฑ์ทางกายภาพให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น ให้แต่ละกลุ่มพยายามติดว่าจะนำกระดาษแผ่นนี้ประทิษฐ์เป็นของเล่นหรือของใช้อะไรให้ได้มากที่สุด โดยให้เวลาประมาณ 10 นาที

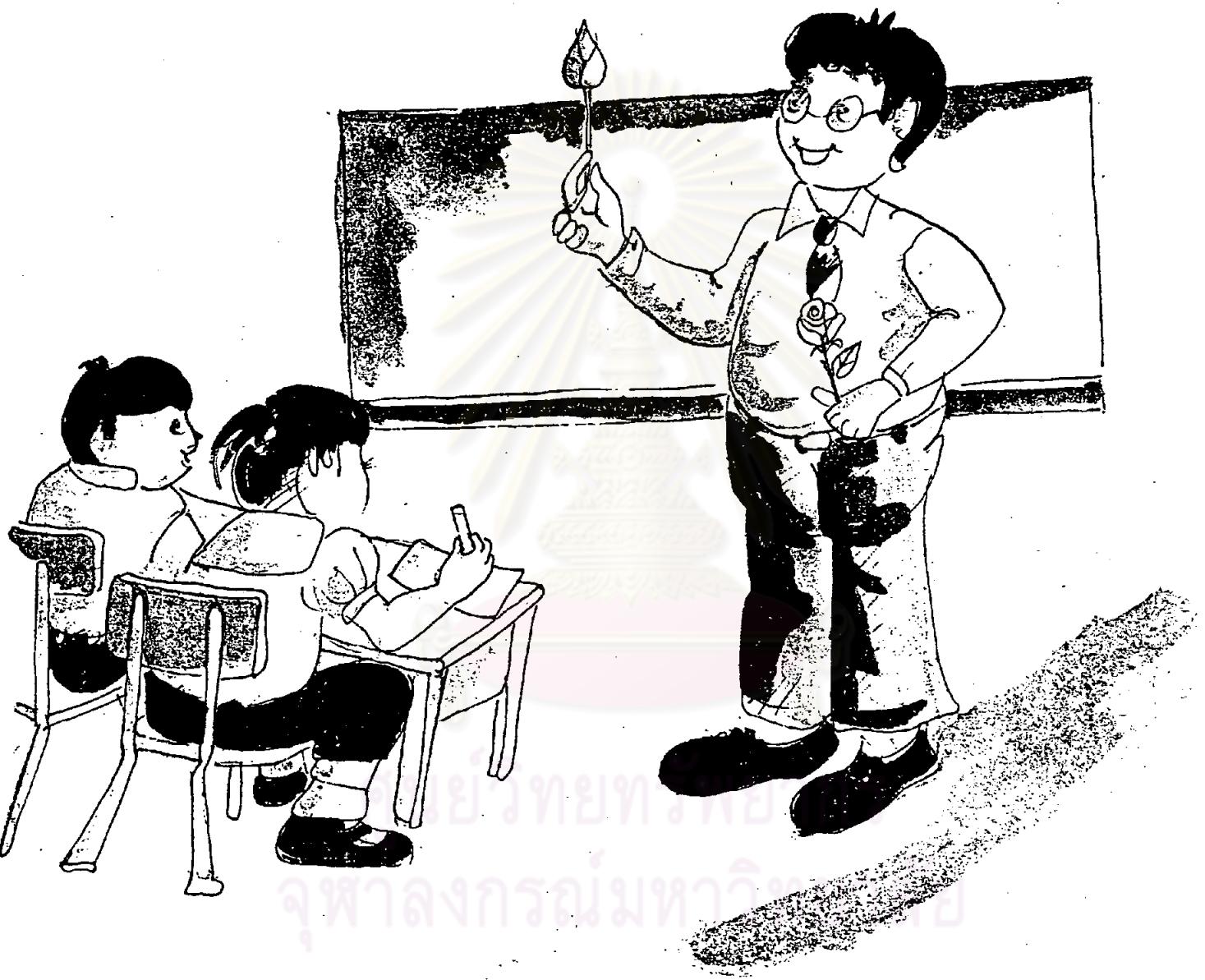
6.2 ให้แต่ละกลุ่มเล่นอุปกรณ์ และซักถามว่าทุกคนมีส่วนร่วมหรือไม่ อุ่นใจนักเรียนภาคภูมิใจในผลงานของตนเองย่างไร

6.3 ศึกษาการเขียนเรียงความ เรื่อง "คุณค่ายของตนเองที่สั่นภาคภูมิใจ" ในขั้นสรุปมโนภาพแห่งตน

6.4 สงเกตจากการเล่นอุปกรณ์ของแต่ละกลุ่มว่ามักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองอย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมที่ 7 ตอกย้ำคุณธรรม : ความแตกต่างระหว่างบุคคล

กิจกรรมที่ 7

ตอกไม้ รีสีช : ความแตกต่างระหว่างบุคคล

คำอธิบาย

กิจกรรม "ตอกไม้ รีสีช" มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้นักเรียน明白 เห็นประโยชน์ของความแตกต่างและถือว่าความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นเรื่องธรรมชาติ ถ้านักเรียนเข้าใจเช่นนี้แล้วก็จะไม่เกิดความรู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าผู้อื่น หากให้เกิดศัมภิคติที่สัตต์ต่อตนเองและเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.1 นักเรียนบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

1.2 นักเรียนสามารถเขียนคำว่า 'สูญ' กับความแตกต่างระหว่างบุคคลได้

2. เพื่อให้นักเรียนยอมรับในสิ่งที่ตนเองแตกต่างจากผู้อื่น

2.1 นักเรียนสามารถแสดงถึงการยอมรับในสิ่งที่ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่นได้

แนวคิด

คนเราทุกคนมีความแตกต่างกันทั้งบุรุษ หน้าตา ความคิด ฉลับไปคือ ฐานะความเป็นอยู่ เราคือจะยอมรับในความแตกต่างเหล่านี้และถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่มา ถ้าโลกนี้มีอะไรเหมือนกันหมดคงจะดีอะไรไม่ได้ เราควรพัฒนาสิ่งที่เราแตกต่างหากผู้อื่นให้ตีที่สูตรนำสิ่งที่แตกต่างนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ไม่คิดว่าการที่เราแตกต่างหากผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี

เวลาที่ใช้

ส่อ

1. ภาษาไทย 3 ภาพ
2. นกหวีด
3. ตอกปั้ว และตอกถุงลากับ
4. แมลงมิกกลอนลรูป
5. แบบครุปโนภาพแห่งคน 30 แผ่น
6. กระดาษเปล่า 3 แผ่น
7. ปัตรประโภค 3 ใบ
8. สีเมจิก 3 กล่อง

ขนาดของกลุ่ม

กลุ่มบอยจำนวน 10 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

1.1 ครูนำภาพ 3 ภาพ มาให้นักเรียนดู โดยติดไว้หน้าห้องให้ทั่งห้องพอดี แล้วบอกนักเรียนว่า ใครชอบภาพใด ให้ไปยืนอยู่ที่ภาพนั้น ครูให้สัญญาณให้นักเรียนออกไปยืนที่ภาพได้

1.2 ครูซึ่งถามนักเรียนว่า “ทำไมไม่นักเรียนสังคมไปยืนที่ภาพเดียวกัน” นักเรียนอาจจะตอบว่า “เพราจะยื่บไม่เหมือนกัน” ครูเขียนโดยคำตอบของนักเรียนไปลง เรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ว่าคนเรามีทุกสิ่งทุกอย่างแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา ความพอดีและความคิด และอื่น ๆ

2. ขั้นกิจกรรม

2.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยใช้กิจกรรม ต่อบันได คือ ให้นักเรียนร่วมใจรอบ ๆ ห้อง เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีดให้ทุกคนหยุดแล้วฟังคำสั่งว่า

ครูส่งให้ต่อบันไดกีชั้น เย็น ก้าบไป 5 ขั้น ศิให้นักเรียนทำท่านั่งข้อนกัน 5 คน ครึ่งสุดท้าย
ครูจะส่งให้ต่อบันได 10 ขั้น ศิให้นักเรียนทำท่านั่งข้อนกัน 10 คน

2.2 .ให้นักเรียนอุตถอกบัวกับตอกถุหลาบ ครูแจกกระดาษให้นักเรียนเขียนว่าอบาก
จะเป็นตอกอะไร พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบด้วยว่าทำไม่ดีอย่างไร เป็นตอกไม้ยี่ห้อเดิม

2.3 ให้สมาชิกแต่ละกลุ่ม เล่าสิ่งที่ตนมองเห็นให้เพื่อนสมาชิกฟัง จนครบทุกคน

3. ข้ออภิราย

3.1 ครูถามนักเรียนว่าใครอยากรื้นตอกถุหลาบบ้าง ให้นักเรียนยกมือขึ้น เมื่อผู้
ที่อยากรื้นตอกถุหลาบเอาเมื่องแล้ว ศึกษาณัฐ์ที่อยากรื้นตอกบัวบ้าง ครูดูจำนวนสมาชิกไว้

3.2 ครูให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ว่าตอกบัวกับตอกถุหลาบมีอะไรบ้างที่แตกต่าง
กัน เช่น รูปร่าง ห้อง สกษณะ เป็นต้น

3.3 อภิรายถึงประโยชน์ของตอกบัวและตอกถุหลาบว่ามีอะไรบ้าง ครูจดคำตอบ
ของนักเรียนไว้บนกระดาษตามลำดับ

3.4 ครูเบรรype เทียบว่า ถ้าตอกไม้ส่องยังเป็นคน นักเรียนได้อธิบายอะไรบ้าง
ให้นักเรียนช่วยกันอภิราย (ตัวอย่างคำตอบ เช่น คนเรา มีประโยชน์และสกษณะต่าง ๆ แตก-
ต่างกัน รูปร่างหน้าตาแตกต่างกัน ๆ ฯลฯ)

4. ขั้นสรุปและนำไปใช้

4.1 ครูนำนักเรียนอภิรายถึงประโยชน์ของ การศึกษา แตกต่างกันว่ามีอะไรบ้าง

4.2 ร่วมกันอภิรายว่าจะนำข้อคิดๆ ในการศึกษาระบบที่ดี ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

4.3 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปแนวคิดความคิดการศึกษาระบบที่ดีนี้

ความแตกต่างถ้าเรามองในแง่ดีแล้วนับว่ามีประโยชน์มาก เพราะถ้าคุณเราเห็น
กันไปหมด เราคงจำกันไม่ได้ ข้อสำคัญอยู่ที่ว่า เราจะทำอย่างไร ศึกษาให้ดี เราเป็นประโยชน์
ให้มากที่สุด เราควรนำความล่ามารถที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ อย่าคิดว่าการที่เรามีเหมือน
คนอื่น เป็นสิ่งที่ไม่ต้องจะให้เราขาดความมั่นใจในการต่อรองชีวิต

4.4 ให้นักเรียนอ่านกลอนลรุปพร้อมกัน

ความแตกต่างทั้งร่างกาย ใจ ความคิด
 ภายในจิตหรือบุญพร่องซึ่งมองเห็น
 ส่วนแตกต่างมีมาหมายทำให้ดื่น
 ใช้ให้เป็น กิตประโภยันโนทูไม่มี

5. ขั้นสรุปโน้ตภาพแห่งตน

ให้นักเรียนต่ออ้อความต่อไปนี้ให้ครบ

1. สิ่งที่สัมผัสแตกต่างจากคนอื่นก็อ ...
2. ศัพดิตร่วมกับสิ่งที่สัมผัสแตกต่างจากผู้อื่น ทำให้สัม ...
3. ขณะนี้สัมรู้สึก ...
4. สิ่งที่สัมผัต้องการในยามนี้ก็อ ...
5. สัมอยากบอกกับครูว่า ...

6. ขั้นประเมินผล

6.1 ครูให้แต่ละกลุ่มช่วยกันอธิบายว่า สิ่งที่สัมภัยในกลุ่มแตกต่างกันมีอะไรบ้าง ให้ครุสิ่งที่แต่ละคนบอกลงในกระดาษ แล้วรายงานให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ พิจ

6.2 ให้นักเรียนเขียนคำยารัก แก่บุคคลที่ชอบท่าทางหัวใจบุคคลกลุ่มละ 1 คำยารัก ลงในปัตรประโลมด้วยสีเมสิก แล้วติดไว้ที่กระดานดำ ให้ทุกกลุ่มอ่านพร้อม ๆ กัน

6.3 สังเกตจากการเขียนข้อความที่เกี่ยวกับตนเอง ในขั้นสรุปโน้ตภาพแห่งตน

6.4 สังเกตจากการอภิปรายของนักเรียน

กิจกรรมที่ 8 ลันเก้อไคร : การสำรวจคนเมือง

กิจกรรมที่ 8

สัมคือคร : การสำรวจตนเอง

คำชี้แจง

กิจกรรม "สัมคือคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจตนเองให้เข้าใจถึง ส่วน个体 และส่วนที่บ่งพร่องของตนเอง เพื่อจะได้แก้ไขส่วนที่บ่งพร่องอยู่ กิจกรรมนี้จะทำให้ เข้าใจตนเองมากยิ่งและเกิดการยอมรับตนเอง

อุตสาหกรรม

1. เพื่อให้นักเรียนได้ดูจาระณาส่วน个体และส่วนที่บ่งพร่องของตนเอง

1.1 นักเรียนสามารถบอกส่วน个体และส่วนที่บ่งพร่องของตนเองได้อย่าง

เปิดเผย

2. เพื่อให้เกิดการยอมรับตนเอง

2.1 นักเรียนสามารถแสดงการยอมรับในส่วน个体และส่วนที่บ่งพร่องของ

ตนเองได้

2.2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ตนเองได้อย่างมีเหตุผล

แนวคิด

การทำความเข้าใจตนเอง เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการวางแผนการ生涯规划 เพราะ ถ้าเราเข้าสักษาเรามากเท่าไร เราจะสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมสัม ผู้ที่ รู้สักตนเองดี หรือรู้สักษาข้อดีและข้อบกพร่องของตนเอง จะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างไร ถูกต้อง การสำรวจตนเอง เป็นสิ่งที่จะช่วยให้เรายอมรับตนเองมากยิ่งและทำให้สามารถ แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองให้ศิริยันได้

เวลาที่ใช้

ประมาณ 60 นาที หรือ 3 คาบ

ส่อ

1. กิจกรรมเบื้องต้น
2. แบบสำรวจตนเองจำนวน 30 แผ่น
3. แผนภูมิกลองล์รูป
4. กระดาษเปล่า 30 แผ่น

ขนาดของกลุ่ม

กลุ่มอยู่จำนวน 10 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- 1.1 ให้นักเรียนดูข้อความหลักในหนังสือว่า ควรนำข้อความใดไปใช้ ไม่ใช่ไร มาก่อน ให้นักเรียนช่วยกันตอบพร้อมกัน เหตุผลของการที่นำไปใช้สิ่งนั้นด้วย
- 1.2 ครุภาระรายบุคคลเรียนว่า สำหรับนักเรียนคนนี้ แต่ละคนก็มีเหตุผลที่ต้องการที่ต้องการได้ตัวเอง ลักษณะของข้อความในหนังสือ อย่างละเอียดถ้วน จึงบอกได้ว่าข้อความใดที่ต้องการนำไปใช้

- 1.3 ครุภาระรายบุคคลเรียนเข้าใจตนเอง เปรียบเทียบกับการที่เราสามารถอ่านข้อความ ในการที่เราได้สำรวจตนเอง จะทำให้เราสามารถพัฒนาและแก้ไขส่วนที่บกพร่องของตนเอง ให้อ่านง่ายๆ ต้องการ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจที่ถูกแนวทาง และได้นำส่วนที่ต้องการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และส่วนรวม

2. ขั้นกิจกรรม

- 2.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยใช้กิจกรรมเบื้องต้น ที่ให้นักเรียนเดินไปรอบ ๆ ห้องเป็นวงกลม เมื่อได้ยินครุภาระคำว่า "โอเสียง" ก็ให้สบกุ่มกัน 10 คน ให้เข้ามาสู่ตัว กลุ่มๆ ได้ตามที่ครุภาระแล้วให้รับนั่งลง
- 2.2 ให้นักเรียนนั่งตามกลุ่ม เมื่อเรียบร้อยแล้ว ครุภาระนักเรียนอุตสาหลabc แล้ว ให้อภิปรายถึงส่วนตัวและส่วนที่ไม่ต้องการกุ่มlab แล้วเปรียบเทียบกับคนเราว่า มีส่วนตัวและไม่ต้องการอะไร

2.3 ครุ隈กแบบส้าราชการตอนເອງໃຫ້ນກາຮຽນເຊີຍລ່ວມທີ່ຕີ່ອງຄົນເອງຍ່າງນ້ອຍ 5 ຂັ້ນ
ແລະລ່ວມບົກພຣ່ອງທີ່ຄົນເອງຕ້ອງການແກ້ໄຂຍ່າງນ້ອຍ 5 ຂັ້ນ ໂຄບແກກຫ້ວຍອັດສັ່ນ

- ຮູປ່າງໜ້າຕາ
- ກາຮຽນ
- ອາຮມ້າ
- ຄວາມສົມພັນຮັກບຸກຄົລື່ນ
- ເຮືອງທ່າ ၅ ໄປ

ແບບສ້າງວິຄານເອງ

ຢູ່ອ..... ຫັນ

รายการ	ລ່ວມທີ່ຕີ່	ລ່ວມທີ່ບົກພຣ່ອງ
1. ຮູປ່າງໜ້າຕາ		
2. ຕ້ານກາຮຽນ		
3. ຕ້ານອາຮມ້າ		
4. ຄວາມສົມພັນຮັກບຸກຄົລື່ນ		
5. ເຮືອງທ່າ ၅ ໄປ		

2.4 ຄຽນແນະນຳວິກາຮາຮ່ວມວ່າມີຫຼັກສິດເຫັນກັບເພື່ອກົງລໍ່າທີ່ເຫັນວ່າຈະຕ້ອງໄຫ້
ຫຼັກສິດເຫັນດ້ວຍຄວາມມຽດໃມ່ ມີເຫດຜຸລ ແລະຄ່າງກັບຫຼັກສິດເກີຈມຽດ ຄົນທີ່ຮັບພັງກີ່ມະຫຸດຕ້ອງຍອມຮັບພັງ
ຄວາມສິດເຫັນຫຼູ້ວິກາຮາຮ່ວມຈາກຄົນເວັ້ນ ແລ້ວນຳມາພິຈາລະຫວ່າງວ່າຄວາມນຳໄປປ່ຽນປຸງຍ່າງໄວ

2.5 ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເລ່າເຮືອງທີ່ຄົນເຊີຍໃນແບບສ້າງຈີ່ໃຫ້ກຸ່ມພັງລະຄົນ ເນື້ອເລ່າເສັ້ນ
ກີ່ໃຫ້ເພື່ອນໃນກຸ່ມເສັ້ນແນະວ່າທີ່ຄົນສິດແລະເຊີຍຜັນເປົ້າລ່ວມຈຽດ ແລະໄມ່ມີຮົງຍ່າງໄວ ເສັ້ນແລ້ວໃຫ້
ຄົນເວັ້ນເລ່າຕ່ອງໄປຈຸນຄຽບຖຸກຄົນ

3. ຫັນອີກປະບາບ

3.1 ຄຽນວິກາຮາຮ່ວມກິຈກາຮົມທີ່ໄດ້ກໍາວົມກິນວ່າໄດ້ຫຼັກສິດວະໄຫຼາງ ໂຄບໄຟກໍາຄາມ
ຕ່ອໄປນີ້

- นักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้างขณะที่ร่วมกิจกรรม (รู้สึกว่าต้องศึกษาดูเอง พยายามสำรวจตนเอง)
 - กิจกรรมสืบท้าให้นักเรียน เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับตนเองบ้าง (เข้าใจและข้อบกพร่องของตนเอง)
 - นักเรียนมีความรู้สึกกับตนเองอย่างไรบ้างในขณะนี้ (มีหัวใจและไม่มีหัวใจ ภัย)
 - นักเรียนเคยสำรวจตนเองอย่างผิดๆ หรือไม่ อย่างไร
- 3.2 ให้นักเรียนแล่ลงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสำรวจตนเอง และประโยชน์ของการสำรวจตนเอง
- 4. ขั้นสรุปและนำไปใช้**
- 4.1 ครุและนักเรียนร่วมกันอภิปรายว่าจะนำข้อคิดที่ได้จากการสำรวจนี้ไปใช้ได้อย่างไร
 - 4.2 ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายว่าจะนำกิจกรรมนี้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร ให้กลุ่มรวมความคิดจากกลุ่มมาซึ่กแล้วเล่นอให้กับกลุ่มอื่น ๆ ทราบด้วย
 - 4.3 ครุและนักเรียนเข้มแข็งความคิดที่ได้อภิปรายร่วมกัน และช่วยกันสรุปสังเคราะห์

การสำรวจตนเองจะทำให้เราสามารถมองตัวเองล้วนที่ตัวเองและล้วนที่บกพร่องของตนเอง เพื่อที่จะแก้ไขให้ดีขึ้น คนเราทุกคนมีหัวใจล้วนดีและล้วนบกพร่องเช่นเดียว เราควรจะมองหัวใจล้วนด้านและพยายามพัฒนาให้ดีขึ้น อ่านรูปว่าตนเองเป็นอย่างไรก่อนที่จะพิจารณาให้ลงทะเบียนกับตน คนที่รู้สึกสำรวจตนเองจะทำให้เข้าใจตนเอง และเกิดการยอมรับตนเองในที่สุด

4.4 ให้นักเรียนอ่านกลอนสรุปพร้อมกัน

สำรวจตนเองเกิดผลดีมีคุณค่า ให้พัฒนาล้วนบกพร่องที่มองเห็น ล้วนที่สร้างไว้ให้จำเด่น ด้วยความดีดีของตนเองมากกว่า
--

5. ขั้นสู่รูปแบบภาพแห่งตน

5.1 ให้นักเรียนคุณมุติตอน มองว่า เป็นคนอื่นแล้ว เอียงวิจารณ์ตนของความคิดเห็น และความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อตน มองทั้งในด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี

6. ขั้นประเมินผล

6.1 ครุภาระนักเรียนถึงสักษณะที่ดีและไม่ดีต่าง ๆ ว่า นักเรียนมีสักษณะเหล่านี้หรือไม่ ถ้าใช่มาให้ยกมือยืน เช่น

- เห็นแก่ตัว
- เร้อเพ้อเสื้อแพร
- ใจร้อน
- มีเหตุผล
- เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
- เข้ากับคนอื่นได้ด้วย
- เกียดคร้าน
- ขยันเรียน

ฯลฯ

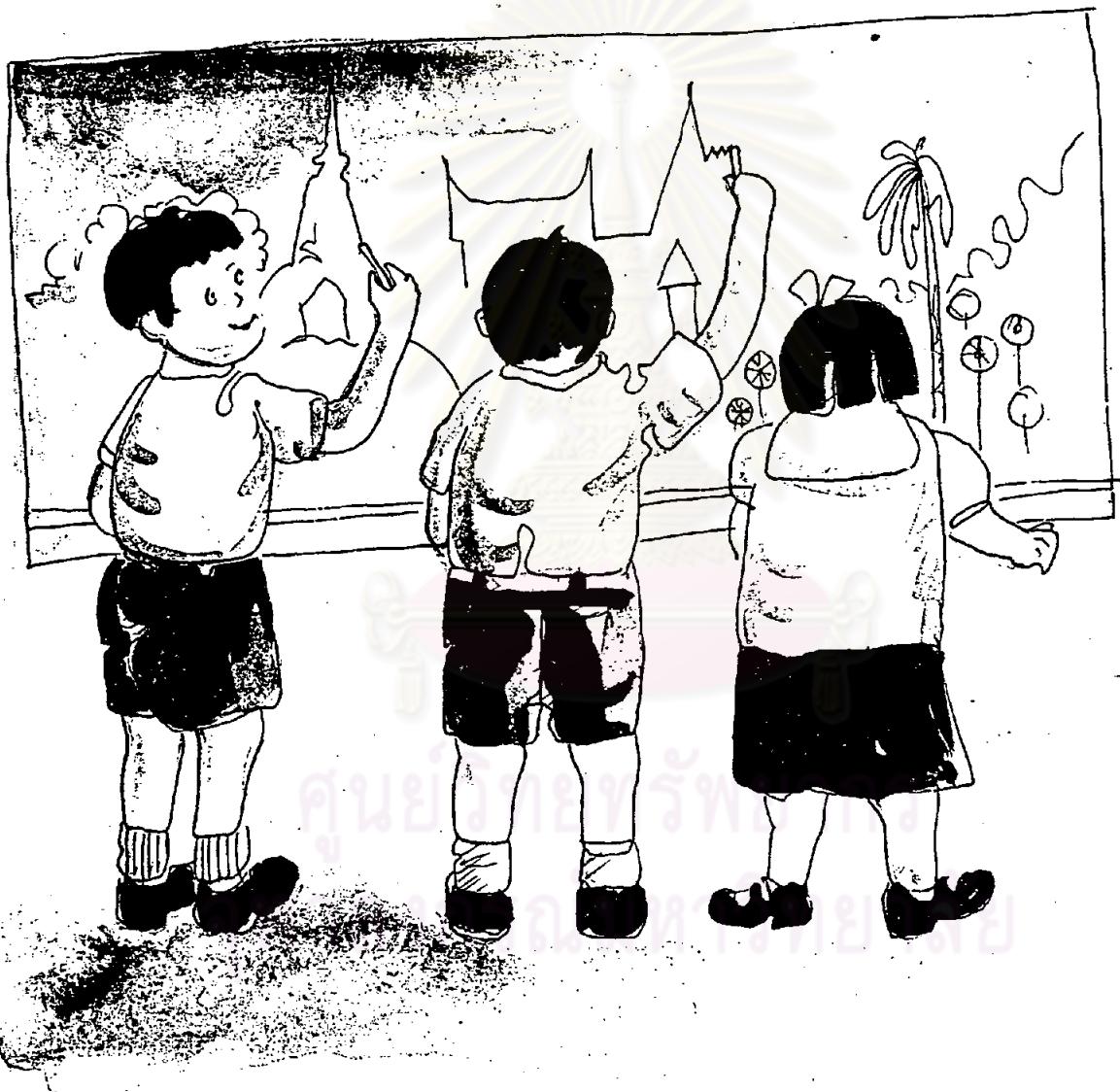
6.2 ครุและนักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า ถ้าเราดูว่า เราอย่างมีล้วนไม่ดี เราควรทำอย่างไร และมีวิธีแก้ไขอย่างไร ครุจัดคำตอบของนักเรียนไว้บนกระดาษตัว พร้อมทั้งให้ข้อแนะนาเพิ่มเติมในสิ่งที่เป็นประโยชน์

6.3 สังเกตจากการ เอียงล้วนที่ดีและล้วนที่บกพร่องของตนเอง ในขั้นกิจกรรม

6.4 ถูกากการ เอียงวิจารณ์ตนของในขั้นสู่รูปแบบภาพแห่งตน

กิจกรรมที่ ๙ ชีวบกนต่อเติม : การปรับปรุงตนเอง

กิจกรรมที่ 9

ช่วยกันต่อเติม : การปรับปรุงตนเอง

คำแนะนำ

กิจกรรม "ช่วยกันต่อเติม" มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเอง เมื่อค้นพบข้อบกพร่องของตนเองจากการสำรวจตนเอง และจากคำวิเคราะห์ของผู้อื่น กิจกรรมนี้จะทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการปรับปรุงตนเอง และสามารถปฏิบัติตนในการปรับปรุงตนเองได้ตามแนวทางที่เหมาะสม

รุ่ดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนทราบถึงความสำคัญของการปรับปรุงตนเอง
 - 1.1 นักเรียนสามารถร่วมอภิปรายถึงความสำคัญของการปรับปรุงตนเองได้
2. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสำรวจข้อบกพร่องของตนเอง และวิธีการแก้ไข
 - 2.1 นักเรียนสามารถตอบอภิปรายข้อบกพร่องของตนเองได้
 - 2.2 นักเรียนสามารถตอบอภิปรายแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้

แนวคิด

การปรับปรุงตนเอง เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะไม่มีใครที่ศิริร้อมไปหมดทุกอย่าง ทุกคนมีข้อบกพร่องด้วยกันทั้งสิ้น ข้อบกพร่องท่าง ๆ จะน้อยลงถ้าเรารู้สึกสำรวจและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น วิธีการที่จะสำรวจตนเองนั้นทำได้โดย การสำรวจหาข้อบกพร่องของตนเอง และตอบ การให้ผู้อื่นบอก เมื่อพบข้อบกพร่อง ต้องกล่าวแล้วก็แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น คนที่ปรับปรุงตนเองอยู่ เสมอจะสามารถชี้วิตดอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

เวลาที่ใช้

ສົວ

1. ກະຕາຈໂປລເຕອຣ 4 ແຜ່ນ
2. ຂລາກຢ່ອຍໝາດີ
3. ສເມສັກ 4 ກລ່ອງ
4. ກະຕາຈເປົ່າ 64 ແຜ່ນ

ຍານາ ດຍອງກຸ່ມ

ກຸ່ມຍ່ອຍສ້າງວັນ 7-8 ຄນ

ຂັ້ນຕອນການຕຳເນີນກິຈກະຮມ

1. ພັນຍາ

- 1.1 ຕຽບນັກເຮືອນອີປຣາຍເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການປັບປຸງຕົນເອງ ໂດຍຫຼັກຄາມ
ນັກເຮືອນເຖິງປະລັບການແຕ່ມີຍອງນັກເຮືອນວ່າ ເຄບປັບປຸງຕົນເອງທີ່ໄມ່ແລະທ່າຍຍ່າງໃຈ
- 1.2 ໃຫ້ນັກເຮືອນອີປຣາຍເພີ່ມແຕ່ມ ຈາກກີ່ຄູ້ກໍຄາມແລະຈາກສໍາຕອບຂອງນັກເຮືອນ

2. ຜັນກິຈກະຮມ

- 2.1 ແບ່ງນັກເຮືອນອອກເປັນ 4 ກຸ່ມ ຫຼື 7-8 ຄນ ໂດຍແກ່ຍື່ອຍໝາດີໃຫ້ນັກເຮືອນ
ຄນລະ 1 ແຜ່ນ ໄຄຣໄຕ້ຢ່າດີເຕີບວັດນີ້ໃຫ້ສົ່ງກາຍກີ່ສ້ອຄວາມໜໍາຍວ່າ ເປັນຢ່າດີນັ້ນ ຫຼື ເຫັນ
ກຸ່ມຢ່ອຍໝາດີທີ່ແກກໃຫ້ມ ສັນ ແກ້ ສູ່ປຸ່ນ ແລະ ລາວ ເມື່ອນັກເຮືອນເຫັນກຸ່ມເຮັດວຽກແລ້ວ ຄູ້ແກ
ກະຕາຈໂປລເຕອຣແຜ່ນໃຫ້ຢ່າງໃຫກລຸ່ມລະ 1 ແຜ່ນ ພັວມສເມສັກກຸ່ມລະ 1 ກລ່ອງ

- 2.2 ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຢ່າຍກັນວາຕົກກັບສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລົງນັກກະຕາຈກີ່ແກກໃຫ້ໃໝ່ເວລາ 15 ນາທີ

- ກາພຕັນໄນ້
- ກາພແນ່ນ້າ
- ກາພເຮືອແມ່ຄ້າຢາຍຂອງ
- =
- ກາພຄວາງອາກີຕັບ
- ກາພບ້ານຄນຮົມນັ່ງແນ່ນ້າ
- ກາພລະພານ

2.3 เมื่อหมดเวลา ครุให้สัญญาให้ทุกกลุ่มหยุดความพยายามที่ ให้แต่ละกลุ่มเล่นอ ผลงานให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆ แล้วให้กลุ่มอื่นๆ ตกลงกันว่าจะให้คะแนนเท่าไร โดยมีเกณฑ์การให้ คะแนนดังนี้

ความส่วนรวม	5	คะแนน
การร่วมภาพ	5	คะแนน
มีภาพครบตามคำสั่ง	5	คะแนน
รายละเอียดของภาพ	5	คะแนน
รวมคะแนนเต็ม	20	คะแนน

2.4 ครุใช้ยินดีและชื่นชมของทุกกลุ่มไว้บนกระดาษคำสำคัญ

2.5 ให้กลุ่มที่เป็นผู้ว่าภาพพิจารณาถึงภาพของตนเองว่าควรจะปรับปรุงส่วนใดบ้าง แล้วให้ถูกสั่งว่า ช่วยบอกว่าภาพของกลุ่มนี้ควรจะเพิ่มเติมหรือตัดแต่งส่วนใดบ้าง ให้ทุกกลุ่ม พิจารณาต้นของและพังการวิเคราะห์จากเพื่อนคนครบถ้วน 4 กลุ่ม

2.6 ให้ทุกกลุ่มนำภาพเต็มที่มาไว้ไปตัดแต่งเพิ่มเติม โดยให้เวลาอีก 15 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มนำภาพนั้นมาเล่นอีกครั้ง ให้กลุ่มอื่นๆ ช่วยให้คะแนน เป็นครั้งที่ 2 โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเหมือนกับครั้งแรก ครุจะตัดคะแนนไว้บนกระดาษคำสำคัญ

2.7 ครุรวมคะแนนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 แล้วให้นักเรียนเบรรypeรับคะแนนทั้งส่อง ครั้งว่าแต่ก่อต่างกันหรือไม่บ่ำไธ

3. ขั้นอภิปราย

3.1 ให้นักเรียนย้ายกันอภิปรายว่า ทำให้คะแนนทั้งส่องครั้งที่ได้สูง แตกต่างกัน ผลลัพธุ์อะไรบ้างที่ทำให้เป็นเช่นนี้

3.2 ครุเบรรypeรับเก็บว่าถ้าภาพที่นักเรียนวาดนั้นเป็นตัวนักเรียน นักเรียนได้ข้อคิด อะไรบ้าง จากกิจกรรมนี้ โดยใช้คำถกในการนำเสนอภิปราย เช่น

- ถ้าเบรรypeรับเก็บว่า ภาพคือ "คน" นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร
- ถ้าเบรรypeรับเก็บว่า ภาพคือ "คน" นักเรียนคิดว่าทำอย่างไร คนเราสังคม ศรีษะ (มีคะแนนสูงขึ้นเมื่อภาพ)

3.3 ให้นักเรียนเขียนข้อความกันติดๆว่า นักเรียนจะทราบได้อย่างไรว่าสิ่งควรปรับปรุงในด้านใดบ้าง และมีวิธีการปรับปรุงสิ่งที่ควรอย่างไร ให้ร่วมกันอภิปรายแล้วเล่นอต่องกู้มืออื่น ๆ (สิ่งที่ควรปรับปรุง เช่น ทราบได้โดยการสำรวจตนเอง และโดยการให้คนอื่นบอก แล้วแก้ไขตามข้อบกพร่องที่ค้นพบ)

4. ขั้นสรุปและนำไปใช้

4.1 ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่าจะนำกิจกรรมนี้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

4.2 ครุและนักเรียนเขียนโดยสารที่ต้องปรับเปลี่ยน และลรูปแนวคิดต่อไป

การปรับปรุงตนเองนับว่าเป็นเครื่องที่สำคัญมาก เพราะคนเราทุกคนไม่ได้พึ่งอ้อมทุกอย่าง ถูกใจเราและต้องปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะปรับปรุงตนเองจะต้องสำรวจตนเอง ก่อนโดยการหาข้อบกพร่องด้วยตนเองและจากการบอกกล่าวของผู้อื่น เราควรยอมรับในข้อบกพร่องนั้นแล้วตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าเราต้องปรับปรุงให้ดียิ่նและพยายามปฏิบัติอย่างล้มเหลว

5. ขั้นสรุปมโนภาพแห่งตน

5.1 ให้นักเรียนเล่าไว้ด้วยตนเองว่าได้รับบกพร่องบ้าง ในหัวคิดคละ 1 เครื่องโดยเขียนลงในกระดาษที่ครุแจกให้

5.2 ถ้าหากนักเรียน เป็นผู้รีบเร่ง นักเรียนจะบันดาลให้ตนเองเป็นอย่างไร จงเขียนเล่ามาตามความคิดของนักเรียน

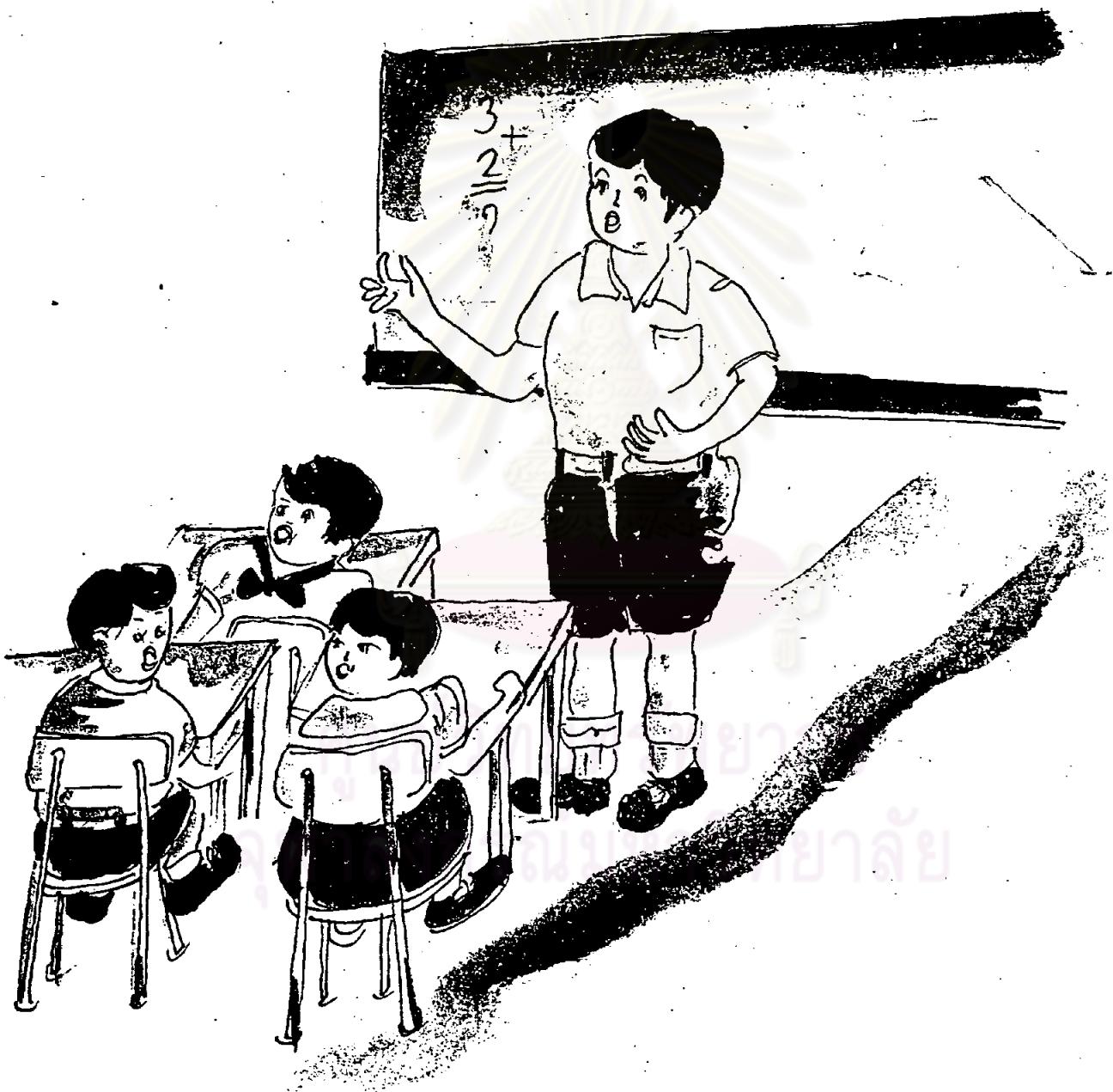
6. ขั้นประเมินผล

6.1 สังเกตจากการร่วมอภิปรายในขั้นต่อไป ของกิจกรรม

6.2 ถูกรากการเล่าเรื่องความบกพร่องของตนเองในขั้นสรุปมโนภาพแห่งตน

6.3 ให้นักเรียนเขียนวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองลงในกระดาษ

กิจกรรมที่ 10 ส่องว่าล่าสัมภาร : การยอมรับคนเอง

กิจกรรมที่ 10

ส่องอาล่าล้มมัคร : การยอมรับตนเอง

คำชี้แจง

กิจกรรม "ส่องอาล่าล้มมัคร" มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนรู้สึกการยอมรับตนเอง และผู้อื่น โดยทั้งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและข้อเท็จจริง กิจกรรมนี้จะทำให้นักเรียนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการยอมรับความสามารถของตนเอง และผู้อื่นเมื่อยื่นร่วมกัน

รูปมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการยอมรับตนเอง และผู้อื่น

1.1 นักเรียนสามารถบอกรึรักการและลง การยอมรับตนเอง และผู้อื่นได้

1.2 นักเรียนสามารถบอกรับและชื่นชมของการยอมรับตนเอง และผู้อื่นได้

2. เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

2.1 นักเรียนแล้วถงความรู้สึกในทางที่ดีต่อตนเองได้

แนวคิด

คนเราทุกคนต้องการการยอมรับด้วยกันทั้งสิ้น ทุกคนต้องการได้รับความสนใจจากผู้อื่น และต้องการเห็นคุณค่าของตนเอง ในกรอบยื่นร่วมกันเราควรแล้วถงการยอมรับผู้อื่นโดยมองเห็นความสำคัญของทุกคน ในขณะเดียวกันเราต้องยอมรับตนเองด้วย การยอมรับตนเอง ทำได้โดยการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ไม่มองเฉพาะข้อบกพร่องของตนเองเท่านั้น

เวลาที่ใช้

ส่อ

1. กระดาษเปล่า 30 แผ่น

2. แบบประเมินคุณภาพ

ยานาดีย่องกู้ม

กลุ่มใหญ่จำนวน 30 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- 1.1 ครูนำอภิปรายโดยการยกความเห็นประลับการณ์ของนักเรียน เกี่ยวกับการทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ว่า เคยมีปัญหาอะไรบ้าง ยกตัวอย่างนักเรียนในขณะที่มีปัญหานั้น ๆ
- 1.2 ให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ๆ ในขณะที่ทำงานร่วมกัน

2. ขั้นกิจกรรม

- 2.1 ครูยออาสาสมัคร 2 คน เมื่อได้แล้วให้อาสาสมัครทั้งสองออกไปปะออยู่นอกห้อง โดยให้อาสาสมัครเตรียมเครื่องเขียนที่จะเข้าไปพูดให้กลุ่มฟัง โดยใช้เวลาพูด ประมาณ 5 นาที

- 2.2 เมื่ออาสาสมัครออกไปนอกห้องแล้ว ครูอธิบายให้นักเรียนในห้องฟังว่า จะเขยุงอาสาสมัคร เข้ามาพูดให้กลุ่มฟังกิจกรรม ขอให้นักเรียนช่วยกันแล่งบทบาท เพื่อจะชุดปฏิกริยาของอาสาสมัครในล่องลักษณะการณ์คือ

- ส่วนการณ์แรก เมื่ออาสาสมัครคนแรกมาพูดให้นักเรียนให้ความสนใจ และลงกริยากระตือรือร้น ยกตัวอย่าง แสดงความเป็นมิตร และให้การยอมรับบุคคลนั้นเป็นอย่างตัว

- ส่วนการณ์ที่ 2 เมื่ออาสาสมัครคนที่สองเข้ามาพูด ให้ลงกริยาไม่ยอมรับบุคคลนั้นแล้ว ใจสั่น กดดันปฏิกริยาของอาสาสมัครทั้งสอง คนว่า เป็นอย่างไร

2.3 เมื่อตกลงกับนักเรียนจนเข้าใจดีแล้ว เริ่มอาสาสมัครคนที่หนึ่งเข้ามาพูด เมื่อคนที่หนึ่งพูดเสร็จก็เชิญคนที่หนึ่งนั่ง แล้วออกไปเชิญคนที่สองเข้ามาพูดต่อไป

2.4 เมื่อคนที่สองเข้ามาพูด ครุสังเกตพฤติกรรมของผู้พูดแล้วปล่อยให้ลูกานาธ์ดำเนินไปสักระยะหนึ่ง ถ้าเห็นพฤติกรรมของผู้พูดครอบคลุมมาก็ตัดกิจกรรมนั้นเสีย

2.5 ครุชี้แจงความรู้สึกของอาสาสมัครทั้งสอง คน และถามนักเรียนในห้องเรียน ปฏิกริยาทำท่างต่าง ๆ ของอาสาสมัครในขณะที่กำลังพูด ว่ามีนักเรียนสังเกตเห็นอะไรบ้าง

2.6 ให้นักเรียนในห้องสำรวจกันบวกกับว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่อาสาสมัครทั้งสอง คนออก ไปบ่นกัน ครุสรุปว่าเหตุการณ์เมื่อสักครู่เป็นเพียงการสัมมุติส่วนกิจกรรมนั้นเท่านั้น

3. ขั้นอภิปราย

3.1 ครุนำอภิปรายด้วยคำถามต่าง ๆ ดังนี้

- ทำไงปฏิกริယารของอาสาสมัครทั้งสอง คนซึ่งแตกต่างกัน (คนแรกมีทำท่าทางตื่นเต้น ๆ บอมรับ)

- นักเรียนต้องการเป็นอาสาสมัครคนใด เพราะอะไร (คนแรกเพราะทุกคนบอมรับ)

- ถ้านักเรียนเป็นอาสาสมัครคนที่สอง นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร (มีดีดดีเสียใจ ไม่สบายนิ)

- กิจกรรมนี้ให้ยังคิดอะไรกับนักเรียนบ้าง (ควรยอมรับผู้อื่นและตนเอง)

3.2 ให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ต้องการบอกให้กับครุ

4. ขั้นสรุปและนำไปใช้

4.1 ให้นักเรียนสำรวจกันบวกกับการแลดู การบอมรับว่าควรทำอย่างไรบ้าง ครุ ฉุดค่าตอบแทนของนักเรียนไว้บังคับด้านค่า

4.2 ให้นักเรียนอภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้จากการกิจกรรมนี้ และสิ่งที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4.3 ครุและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงความสำคัญของการบอมรับว่าทำให้ผู้อื่น เกิดความพอใจ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่องเอง ตั้งนั้นคนเราเก็บความรับตนเองด้วย ครุใช้คำสอนในการนำอภิปรายต่อไป

- นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรกับตัวเองบ้าง

- นักเรียนจะทำอย่างไรดีจะแล้วแต่การบอกรับตัวเอง คำตอบที่ได้ อาจจะ

เป็นต้องพอใจในตนเอง นับถือความล้ำมารถยานของตนเอง ภาระจะเป็นภาระของตัวเอง เป็นทัน

4.4 ครุศาสตร์สอนโดยความคิดของนักเรียนและลักษณะเด่นสำคัญต่อไปนี้

คนเราทุกคนต้องการการยอมรับด้วยกันทั้งล้วน การยอมรับตนเอง และยอมรับผู้อื่นจะ
ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเกิดความรู้สึกที่ดี รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เนื่องเป็นเยี่นี้ จะส่งผลไปถึงการ
เรียนและการทำงานด้วย ถ้าได้ที่เราไม่สามารถจะแก้ไขได้ เช่น บุตรสาว หน้าตา รายได้
จะยอมรับและพอใจในความเป็นตัวของเราร่อง การยอมรับผู้อื่นจะเกิดได้ ก็เมื่อเราเริ่มต้น
ทำการบอกรับตนเอง เสียก่อน

5. ขั้นสรุปนونภาพแห่งตน

ให้นักเรียนเขียนลงที่ตนเองจะภูมิใจในตัวเองมา 3 ข้อ และสิ่งที่ตัวเองต้องการปรับ-
ปรุงแก้ไข 3 ข้อ เลือกแล้วให้นำมาลงครุ

6. ขั้นประเมินผล

6.1 ให้นักเรียนเตรียมข้อความในแบบประเมินตนเองหังจากได้รวมกิจกรรม

6.2 จากการสังเกตการรวมกิจกรรมของนักเรียน

6.3 สังเกตจากการเขียนแล้วความภูมิใจในตนเองในขั้นสรุปนโนภาพแห่งตน

6.4 ดูจากการอภิปรายถึงประโยชน์ยืนยันของการยอมรับตนเองและผู้อื่น ในขั้นสรุป
และนำไปใช้

แบบประเมินตนเอง

จะเติมข้อความต่อไปนี้ตามความรู้สึกของนักเรียนเอง

1. ในการร่วมกิจกรรมนักเรียนรู้สึก

.....

2. การยอมรับตนเองและผู้อื่น ทำได้โดย

.....

3. เมื่อนักเรียนเป็นศิษย์รับของเพื่อนและของตนเอง นักเรียนรู้สึก

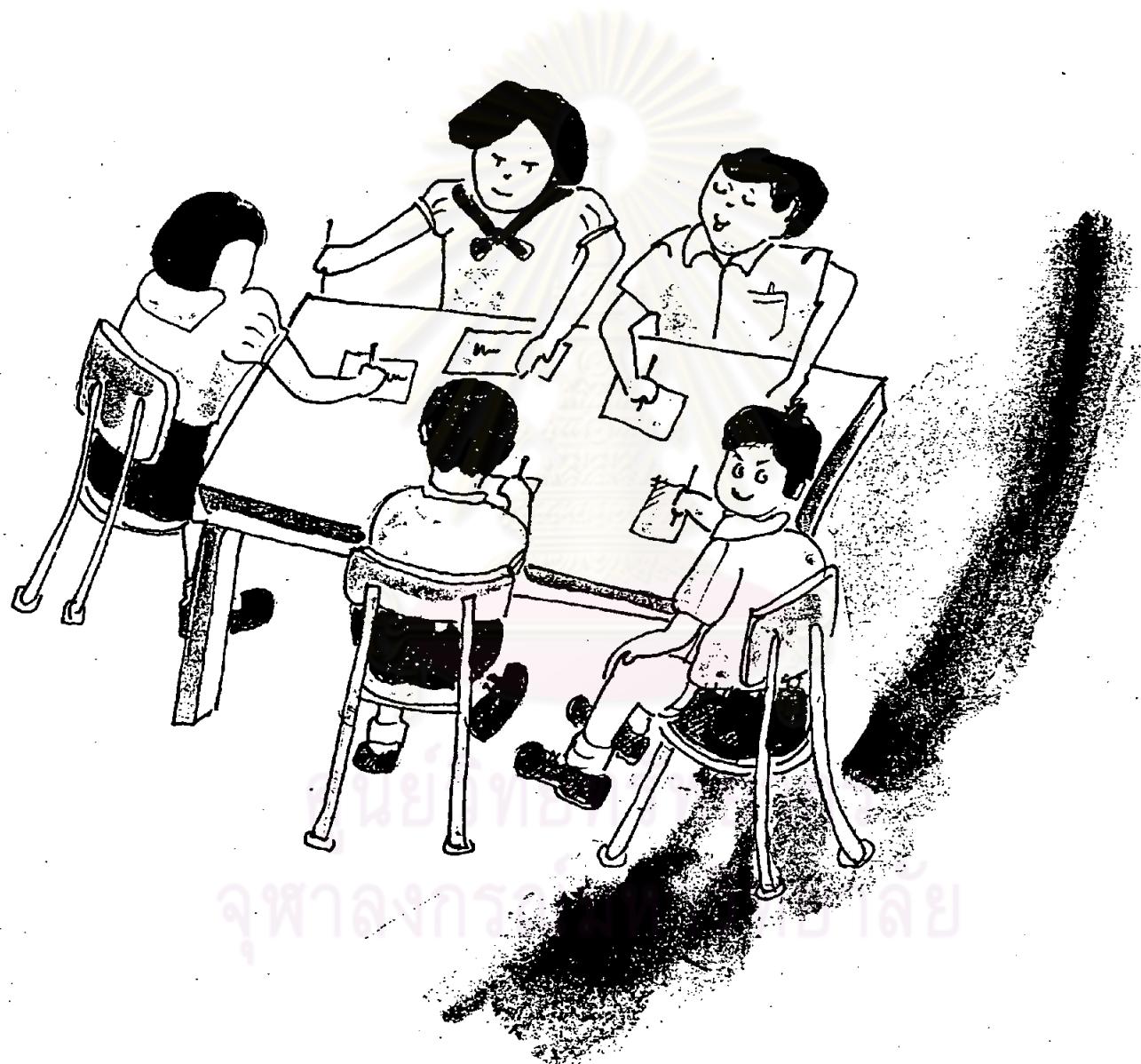
.....

4. ประโยชน์และยั่งยืนที่นักเรียนได้รับจากการกิจกรรมนี้คือ

.....

กิจกรรมที่ 11 ของความดี : การล่ำซำที่คุณคิดที่ต้องสอนเอง

กิจกรรมที่ 11

ข้อความตี่ : การสร้างห้องคิดศึกษาต่อตนเอง

คำอธิบาย

กิจกรรม "ข้อความตี่" มีคุณประโยชน์คือเพื่อให้นักเรียนเกิดห้องคิดศึกษาต่อตนเอง เมื่อเป็นความต้องตนเอง รู้สึกมองตนเองในแง่ต่างๆ มีโอกาสได้สำรวจความต้องตนเองและเกิดความพอดีในความเป็นตัวของตัวเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

ลุคที่มีอยู่

1. เพื่อให้มองเห็นความต้องตนเอง

1.1 นักเรียนสามารถบอกส่วนต้องตนเองได้

2. เพื่อสร้างห้องคิดศึกษาต่อตนเอง

2.1 นักเรียนแล่ลงการยอมรับและภาคภูมิใจในส่วนที่ต้องตนเอง

แนวคิด

การสร้างห้องคิดศึกษาต่อตนเอง เป็นเรื่องที่จำเป็นมาก ผู้ศึกษาต้องตนเองจะและตระหนักรู้ถึงความต้องการอย่างเหมาะสม มีบุคลิกภาพดี ปรับตัวได้ดี ไม่มีความวิตกกังวล สามารถทำงานต่างๆ ได้ประสิบความสำเร็จด้วยความมั่นใจ เราต้องยอมรับและภาคภูมิใจในความต้องตนเอง ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด

เวลาที่ใช้

ประมาณ 60 นาที หรือ 3 คาบ

ส่อ

1. ช่องคตหมาย	30 ช่อง
2. กระดาษเปล่าแผ่นเสิร์ก ๆ	330 แผ่น
3. กระดาษเปล่า	30 แผ่น
4. แผนภูมิการสอนสรุป	

ขนาดของกลุ่ม

กลุ่มบอย จำนวน 10 คน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ขั้นนำ

- 1.1 ครูให้นักเรียนอุ่นเครื่องก่อนหน้างาน แล้วช่วยกันแบ่งกลุ่มนักเรียนที่ต้องประเมินกัน ให้เป็นกลุ่มๆ กัน ด้วยวิธีการที่ต้องการ เช่น ตามความสามารถ ตามความสนใจ ตามความชอบ เป็นต้น
- 1.2 เปรียบเทียบกันว่า นักเรียนที่ได้มา 1 กลุ่ม กับ 1 กลุ่ม อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไร ต้องใช้เวลาเท่าไร ในการนำเสนอ ให้เป็นไปได้ด้วยดี

2. ขั้นกิจกรรม

- 2.1 ครูแจกภาพสัตว์ให้นักเรียนคนละ 1 ภาพ ภาพสัตว์ที่แจกให้มีสัดวอญ្ញ 3 ชนิด คือ แมว สุนัข และสิงห์ เมื่อนักเรียนได้ภาพสัตว์ชนิดใดก็ให้ทำท่า และสังเสียงร้องของสัตว์ ชนิดนั้น เช้ากุ่มพากเตียวแก้น จะแบ่งนักเรียนได้เป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน
- 2.2 แยกช่องคตหมายให้นักเรียนคนละ 1 ช่อง และกระดาษเปล่าคนละ 11 แผ่น
- 2.3 ให้นักเรียนเขียนชื่อยังตอน เอง อย่างชัดเจนลงบนหน้าช่องคตหมาย และเขียนความต้องตอน เอง 3 ข้อ ลงในกระดาษแผ่นที่ 1 เลือกแล้ว เก็บกระดาษที่เขียนความต้องตอน เองไว้ในกระเบ้า ส่อ
- 2.4 ให้ทุกคนส่งช่องคตหมายของตอน เอง ไปให้เพื่อนทางขวา มือของตอน เมื่อทุกคนได้รับช่องคตหมายจากเพื่อนแล้ว ให้เขียนความต้องตอน เพื่อนที่เป็นเจ้ายังช่องคตหมายลงในกระดาษที่

ครูແກ້ໄຂ 1 ຂັ້ນ ເມື່ອໄດ້ອິນສູງຢາະຈາກຄູ່ກີໃຫ້ພົບໄສ່ຂອງໃຫ້ເຮັບຮ້ອຍ ພ່ານຂອງນັ້ນຕໍ່ໄປຢັງ
ເພື່ອນກໍ່ອຸ່ນກໍ່າກໍາຍາມອາລະຮ່າຍຂອງຄາກາກໍາຍ້າຍມີອານເຊີນຄວາມສີຍອງ ເພື່ອນກໍ່ມີອົບນໍ້ອງ ເມື່ອ
ໜົມດ້ວຍຄູ່ກີລົ່ງທຳໄປກາງຍາວຍອງທຸນເອງ ທຳແບບຜົນຄຽບຖຸກຄນ

2.5 ເມື່ອແຕ່ລະຄນໃນກຸ່ມໄດ້ຮັບຂອງຂອງສົງເວຊີ້ນມາແລ້ວໃຫ້ເປີດອ່ານ ແລ້ວເປົ້າຍບ
ເຫັນຂ້ອງຄວາມກໍໄດ້ຮັບກັບຂ້ອງຄວາມກໍທຸນເອງເຊີນໄວ້

3. ບັນອຸປະກອນ

3.1 ການຄວາມຮູ້ສຶກຂອງນັກເຮັບຄາກາກໍາອ່ານຂ້ອຕີກໍເພື່ອນເຊີນໄຫ້ (ຕໍ່ໄຕ ພວິໄສ)

3.2 ໄທັນກ່ຽບເປົ້າຍບເຫັນຂ້ອຕີກໍທຸນເອງເຊີນກັບກໍເພື່ອນເຊີນແລ້ວວິປະໄຕ

ໂດຍຄຽກໄຟ້ຄໍາການໃນການຝ່າຍກິປະໄຕ ເຫັນ

- ຂ້ອຕີກໍເພື່ອນເຊີນກັບກໍທຸນເອງເຊີນ ແຕກຕ່າງກັນຫຣວໄມ່ ອຳຍ່າງໄຮ
- ນັກເຮັບຄວາມຮູ້ສຶກກັບທຸນເອງຍ່າງໄຮ ໃນຍະກີເຫັນຂ້ອຕີຍອງທຸນເອງ
- ນັກເຮັບຄວາມຮູ້ສຶກກັບທຸນເອງຍ່າງໄຮ ສີດວ່າຍ່າງໄຮບ້າງ

4. ດັ່ງນັ້ນແລ້ວໄປຢັງ

4.1 ຄຽກແລະນັກເຮັບຮ່ວມກັນອຸປະກອນ ເປົ້າຍບເຫັນກໍໄດ້ຮັບລາກກິຈກາຮຽນນີ້

4.2 ໄທແຕ່ລະກຸ່ມຢ່າຍກັນຄົດວ່າ ຈະນາກິຈກາຮຽນນີ້ໄປຢັງໄດ້ຍ່າງໄຮບ້າງ ໄທແຕ່ລະກຸ່ມ
ລົດຂ້ອຕີຕ້ອນຂອງລົມມາອີກໄວ້ ແລ້ວນໍາເລັນອຕ່ອກສຸ່ມເຫັນ ຖ້າ

4.3 ຄຽກແລະນັກເຮັບຢ່າຍກັນເຊື່ອມໂຍ່ງຄວາມຄົດຄາກກິຈກາຮຽນ ແລ້ວສຸ່ມລໍາສຳເນົາ

ສະໜັບ

ເຮົາຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມມົກງວ່າ ດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ
ແຕ່ຄວາມບົກພ່ອງຍອງຜູ້ອື່ນຫຣອທຸນເອງມາກເກີນໄປຄົນທ່ານໃຫ້ ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກກີໃນຕົ້ນຕໍ່ຜູ້ອື່ນແລະຄຸນເອງ
ທີ່ຈົງແລ້ວເຮົາຄວາມອີງໃນລ່າວັນທີໃຫ້ມາກເພື່ອຈະໄດ້ນາລ່ວນກີ່ຕີ ນໍາຄວາມລໍາມາຮາກກີ່ມີອູ່ມາໃຫ້ເກີດ
ປະໂຍ່ນແກ່ສັງຄນ ການທີ່ເຮົາອອງຄວາມສີຍອງຜູ້ອື່ນແລະຍອງທຸນເອງ ລະກໍາໃຫ້ເຮົາອູ່ຮ່ວມກັນຍ່າງ
ຝ່າຍ ແລ້ວກໍາໃຫ້ທຸກຄົນມອງເຫັນຄວາມສີແລະຄຸດຄ່າຍອງທຸນເອງ

5. ยั้นส์รุปมโนภาคแห่งตน

5.1 ให้นักเรียนอ่านกลอนต่อไปนี้พร้อม ๆ กัน

มองตนเองในด้านศรีมั่นแหลม..

ล้วนไม่มีศรีภุกคณรับแก้ไข

พบล้วนศรีคงเร่งหานำมาใช้

ลั่นผลให้ตนมีค่าในสังคม

5.2 ให้นักเรียนแลಟงความคิดเห็นจากบทกลอนที่อ่านว่า นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร ให้ยกเหตุผลประกอบ พร้อมทั้งยกหัวข้ออย่างที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น ถ้าเห็นด้วยก็ให้ยกหัวข้อว่า ตนเองมีล้วนศรีท้องที่จะใช้บ้าง เป็นต้น

6. ยั้นประเมินผล

6.1 ครูให้นักเรียนนำไป "ซองความดี" ที่เพื่อนเขียนให้เข้ามาไว้ครั้ง แล้วให้พิจารณาข้อความที่เพื่อนแต่ละคนเขียนให้ว่า นักเรียนคิดว่าเป็นความจริงหรือไม่ ถ้า นักเรียนคิดว่าจริง ก็ให้เขียนคำว่า "จริง" ลงในกระดาษแผ่นนั้น ถ้า นักเรียนไม่เห็นด้วย ก็ให้เขียนคำว่า "ไม่จริง" พร้อมทั้งเหตุผลว่าทำไมไม่เห็นด้วย

6.2 ให้นำข้อความดีของตนมาส่งครุฑาก่อน ก่อนจะส่งให้เขียนความดีของตนเพิ่มเติมจากที่เพื่อนเขียนให้ยกอย่างน้อยคนละ 3 ข้อ

6.3 สังเกตจากการร่วมกิจกรรมของนักเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาครัฐ ค.

แบบล้อบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสื่อถ้อยคำความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

แบบสื่อถ้อยคำความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองฉบับนี้มีจำนวน 80 ข้อ โดยแยกเป็น 7

องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 แลดูสังคมและทางพฤติกรรม (Behavior)

<u>ข้อศ.</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
22	ฉันทำสิ่งที่ไม่ดีให้หายใจบ่ำ	ไม่จริง
35	เวลาอยู่ที่บ้าน ฉันเป็นเด็กที่เย่อฟัง	จริง
25	เวลาอยู่ที่บ้าน ฉันประพฤติดีไม่ต้องเลย	ไม่จริง
34	ฉันมักมีความบุ่งบากใจบ่อบอย ๆ	ไม่จริง
14	ฉันก่อเรื่อง เดือดร้อนให้กับครอบครัว	ไม่จริง
78	ฉันคิดถึงแต่สิ่งที่ไม่ดี ที่ฉันได้ทำไปแล้ว	ไม่จริง
76	ฉันเป็นคนที่ไว้ใจไม่ได้	ไม่จริง
80	ฉันเป็นคนดี	จริง
12	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันประพฤติดีจนเรียบร้อย	จริง
48	ฉันมักทำตัวไม่ดีไม่เชื่อฟังเมื่อแสวงห์หรือเห็นออกเห็นใจผู้อื่น	ไม่จริง
31	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันเป็นคนช่างผัน	ไม่จริง
56	ฉันมักมีเรื่องต่อสู้ทะเลาะวิวาทอยู่เล่มอ	ไม่จริง
64	ฉันเป็นคนงุมงำม	ไม่จริง
67	ฉันเป็นคนเข้ากับผู้คนได้ดี	จริง
13	ตามปกติเมื่อเกิดอะไรขึ้น พลางรีบดูแลด้วยมักเป็นความผิดของฉันเสมอ	ไม่จริง
59	ครอบครัวมีเดหารวมในตัวฉัน	ไม่จริง
32	ฉันชอบอยู่หาเรื่องว่าเพื่อนของฉัน	ไม่จริง
4	ฉันมักทำทางเคารพไว้ใจบ่อบอย ๆ	ไม่จริง

องค์ประกอบที่ 2 แลดูสังคมและทางสุภาพทางลัทธิปัญญาและลักษณะในโรงเรียน

(Intellectual and School Status)

<u>ข้อศ.</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
21	ฉันเรียนหนังสือได้ดี	จริง
5	ฉันเป็นคนเก่ง	จริง

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
53	ลืมไม่ค่อยบูรးเรื่องอะไรเสียเป็นส่วนมาก	ไม่จริง
70	ลืมอ่านหนังสือเก่ง	จริง
66	ลืมมักลืมสิ่งที่เรียนมาแล้ว	ไม่จริง
26	ลืมทำงานเกี่ยวกับการเรียนเล็กน้อย	ไม่จริง
30	ลืมรายงานหน้าที่ได้ดี	จริง
42	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ลืมมักอาลาทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เลื่อมอ	จริง
11	ไม่ค่อยยอมมีคนนิยมลืม	ไม่จริง
49	เพื่อนร่วมชั้นเห็นลืมเป็นคนมีความคิดดี	จริง
16	ลืมมีความคิดดี	จริง
7	ลืมรู้สึกประหม่า เมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม	ไม่จริง
27	ลืมเป็นล้มมาใช้กีฬาศักยุคหนึ่งในชั้นเรียน	จริง
33	เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของลืม	จริง
17	ลืมเป็นล้มมาใช้กีฬาศักยุคหนึ่งในครอบครัว	จริง
9	เมื่อลืมโต้ตอบ ลืมจะเป็นบุคคลล้าศักยุคหนึ่ง.	จริง
12	เวลาอยู่ที่โรงเรียน ลืมประพฤติตามเรียบร้อย	จริง
57	ลืมเป็นคนนิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง

องค์ประกอบที่ 3 แลดูดีทางกายภาพร่างสักษณะและคุณลักษณะ (Physical Appearance and Attributes)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
54	ลืมไม่รู้สึกเป็นปมด้อยเกี่ยวกับใบหน้าของลืม	จริง
60	ลืมมักจะยิ้มแย้มแฉมไม่เลิ่	จริง
41	ลืมพอใจในบางส่วนเกี่ยวกับร่างหน้าตาของลืม	จริง
73	ลืมมีคุณลักษณะบางอย่างที่ดี	จริง
29	ลืมคิดว่าลืมลวยในบางส่วน	จริง
15	ลืมเป็นคนเย็นชา	จริง
63	ลืมเป็นผู้ร่าในการเล่นเกม และกีฬาต่าง ๆ	จริง

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
8	สัมผัsing ยากร้าคายใจ เรื่องฐานปร่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
27	ฉันเป็นลาม้ายกที่สำคัญคนหนึ่ง ในยังเรียน	จริง
49	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นคนมีความคิดดี	จริง
55	ฉันอยากทำอะไรอยู่ เรื่อย ๆ	จริง
57	ฉันเป็นคนนิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง

องค์ประกอบที่ 4 แลดูสักษณะทางความวิตกกังวล (Anxiety)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
79	ฉันร้องไห้ง่าย	ไม่จริง
37	ฉันกลัวใจ เรื่อง โน้น เรื่องนี้อยู่ตลอดเวลา	ไม่จริง
74	ฉันหวาดกลัวบ่อย ๆ	ไม่จริง
7	ฉันรู้สึกประหม่า เมื่อครู่ เรียกให้ตอบคำถาม	ไม่จริง
28	ฉันประหม่า หุ่นใจและตื่นเต้นง่าย	ไม่จริง
10	ฉันรู้สึกวิตกเมื่อต้องล้อบ	ไม่จริง
40	ฉันรู้สึกเหงื่อนูกตลอดทั้งวัน	ไม่จริง
6	ฉันเป็นคนหื้อยา	ไม่จริง
8	ฉันผูกใจ การ์ต้า ใจ เรื่องฐานปร่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
20	ฉันมักยอมแพ้ง่าย ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม	ไม่จริง
44	ฉันนอนหลับลำบากตลอดกลางคืน	จริง
55	ฉันอยากทำอะไรอยู่ เรื่อย ๆ	จริง

องค์ประกอบที่ 5 แลดูสักษณะทางความเป็นคนที่นิยม (Popularity)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
58	ผู้คนมักคوليหาเรื่องว่าฉัน	ไม่จริง
46	ฉันมักถูกเลือกเป็นคนสุดท้ายเวลา มีการเลือกคนเล่นเกมต่าง ๆ	ไม่จริง
3	ฉันผูกมิตรกับคนอื่น ๆ ได้ยาก	ไม่จริง
51	ฉันเป็นเพื่อนมาก	จริง
40	ฉันรู้สึกเหงื่อนูกตลอดทั้งวัน	ไม่จริง

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
11	ไม่ค่อยมีคนนิยมซื้อน	ไม่จริง
1	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นตัวตลก	ไม่จริง
49	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นคนมีความคิดดี	จริง
33	เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน	จริง
77	ฉันเป็นคนที่ไม่เหมือนคนอื่น ๆ	ไม่จริง
57	ฉันเป็นคนที่นิยมในหมู่เด็กผู้ชาย	จริง
69	ฉันเป็นคนที่นิยมในหมู่เด็กผู้หญิง	จริง

องค์ประกอบที่ 6 แสดงสักษณะทางความลุขและความพอใจ (Happiness and Satisfaction)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
2	ฉันเป็นคนมีความสุข	จริง
50	ฉันไม่มีความสุข	ไม่จริง
39	ตามปกติฉันชอบทำตัวอย่างที่ฉันเป็นอยู่	จริง
43	ฉันไม่อยากเหมือนใคร	ไม่จริง
52	ฉันเป็นคนรื่นเริง	จริง
59	ครอบครัวผิดหวังในตัวฉัน	ไม่จริง
8	ฉันบุ่งบานร่าคาญใจเรื่องรูป่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
38	พ่อแม่บังห�งในตัวของฉันมากเกินไป	ไม่จริง
36	ฉันเป็นคนโี้คตี	จริง

องค์ประกอบที่ 7 แสดงสักษะที่เป็นภาพรวม (Total number of the Scores)

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
1	เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นตัวตลก	ไม่จริง
2	ฉันเป็นคนมีความสุข	จริง
3	ฉันผูกมิตรกับคนอื่น ๆ ได้ยาก	ไม่จริง
4	ฉันมีทางเชื่อมโยงบ่อย ๆ	ไม่จริง
5	ฉันเป็นคนเก่ง	จริง

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>ค่าตอบ</u>
6	ฉันเป็นคนชี้จواب	ไม่จริง
7	ฉันรู้สึกประหม่า เมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม	ไม่จริง
8	ฉันยุ่งยากรำคาญใจ เรื่องรูปร่างหน้าตาของฉัน	ไม่จริง
9	เมื่อฉันโตขึ้น ฉันจะเป็นบุคคลล้ำค่ามุ่นหมาย	จริง
10	ฉันรู้สึกวิตกก เมื่อต้องล้อบ	ไม่จริง
11	ไม่ค่อยมีคนพูดสนับสนุน	ไม่จริง
12	เวลาอยู่โรงเรียน ฉันประพฤติตนเรียบร้อย	จริง
13	ตามปกติ เมื่อเกิดอะไรผิดพลาดขึ้นมาเป็นความผิดของฉันแล้วฉันเลือก	ไม่จริง
14	ฉันก่อเรื่อง เดือดร้อนให้กับครอบครัว	ไม่จริง
15	ฉันเป็นคนแข็งแกร่ง	จริง
16	ฉันมีความคิดดี	จริง
17	ฉันเป็นลูกสาวที่สำคัญคนหนึ่งในครอบครัว	จริง
18	ฉันมักทำอะไรตามใจของฉัน	ไม่จริง
19	ฉันมีความลามารถในการใช้มือได้ดี	จริง
20	ฉันมักยอมแพ้่าย ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม	ไม่จริง
21	ฉันเรียนหนังสือได้ดี	จริง
22	ฉันทำสิ่งที่ไม่ดีให้หายอย่าง	ไม่จริง
23	ฉันภาคเชี่ยวได้ดี	จริง
24	ฉันเล่นคนตระได้ดี	จริง
25	เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติตนไม่ตีเหลย	ไม่จริง
26	ฉันทำงานเกี่ยวกับการเรียนเลือกชั้น	ไม่จริง
27	ฉันเป็นลูกสาวที่สำคัญคนหนึ่งในบ้านเรียน	จริง
28	ฉันประหม่า หุ่นหล่อ และศีรษะเด่นง่าย	ไม่จริง
29	ฉันคิดว่าฉันล่วงในบางส่วน	จริง
30	ฉันรายงานหน้าชั้นได้ดี	จริง
31	เวลาอยู่โรงเรียน ฉันเป็นคนยำแย้	ไม่จริง
32	ฉันชอบพยายามเรื่องว่าที่นั่นของฉัน	ไม่จริง

<u>ចំណាំ</u>	<u>ឱ្យការាំង</u>	<u>សំពាល់បែង</u>
33 ពើនេះ ។ យ៉ាបគាមគិតពីនឹងខោដែន		មទ្ធេ
34 ជាន់មាត្រាវិធីរាយការឯកសារលេខ ។		មិនមទ្ធេ
35 គេលាអូរីកប័ណ្ណ ជាន់បើនិភ័យធម៌		មទ្ធេ
36 ជាន់បើនិភ័យធម៌		មទ្ធេ
37 ជាន់ក្នុងតុលាការនៃក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
38 អំពីរាយការឯកសារលេខ ។		មិនមទ្ធេ
39 តាមក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល ។		មទ្ធេ
40 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
41 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល ។		មទ្ធេ
42 គេលាអូរីកប័ណ្ណ ជាន់ក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល ។		មទ្ធេ
43 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
44 ជាន់និភ័យធម៌		មទ្ធេ
45 ជាន់ក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
46 ជាន់ក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល ។		មិនមទ្ធេ
47 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
48 ជាន់ក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល ។		មិនមទ្ធេ
49 ពើនេះ ។ មិនមែនជាន់បើនិភ័យធម៌		មទ្ធេ
50 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
51 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មទ្ធេ
52 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មទ្ធេ
53 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
54 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មទ្ធេ
55 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល ។		មទ្ធេ
56 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
57 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មទ្ធេ
58 ជាន់ក្នុងក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ
59 ក្រសួងសាធារណៈរាជរដ្ឋបាល		មិនមទ្ធេ

<u>ข้อที่</u>	<u>ข้อความ</u>	<u>คำตอบ</u>
60	ฉันมักจะยิ้มແบ່ນແຈ່ນໄສ	✓✓✓
61	ฉันพยายามจะก่ออะไร ถ้าเห็นว่ามันจะดีไปหมด	ไม่✓✓✓
62	ทีบ้านคือท่าเรือของว่าสัน	ไม่✓✓✓
63	ฉันเป็นผู้นำในการเล่นเกม และกิจกรรม ๆ	✓✓✓
64	ฉันเป็นคนรุ่นจ๋า	ไม่✓✓✓
65	ในการกีฬาและการเล่น ฉันชอบเป็นคนอุਮากกว่า เป็นคนเล่น	ไม่✓✓✓
66	ฉันมักสัมสັះថ្មីเรียนมาแล้ว	ไม่✓✓✓
67	ฉันเป็นคนเข้ากับผู้คนได้ง่าย	✓✓✓
68	ฉันอารมณ์เสียจ่าย	ไม่✓✓✓
69	ฉันเป็นคนนิยมในหมู่เด็กหญิง	✓✓✓
70	ฉันอ่านหนังสือเก่ง	✓✓✓
71	ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าจะทำด้วยกันหลายคน ๆ คน	ไม่✓✓✓
72	ฉันชอบพูดห้องข้างฉัน	✓✓✓
73	ฉันมีคุณลักษณะบางอย่างที่ดี	✓✓✓
74	ฉันหวานกลิ้งบอຍ ๆ	ไม่✓✓✓
75	ฉันมักทำของตกหล่นหรือแตกหักเละ瞭	ไม่✓✓✓
76	ฉันเป็นคนที่ไว้ใจได้	✓✓✓
77	ฉันเป็นคนที่ไม่เหมือนคนอื่น ๆ	ไม่✓✓✓
78	ฉันคิดถึงแต่สิ่งที่ไม่ต้องซื้อได้ภายในไปแล้ว	ไม่✓✓✓
79	ฉันร้องไห้ง่าย	ไม่✓✓✓
80	ฉันเป็นคนดี	✓✓✓

แบบล้อบathamความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

คำแนะนำ ต่อไปนี้เป็นข้อความอธิบายถึงความรู้สึกหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นักเรียนโปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วปิดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบว่า จริง หรือ ไม่จริง หลังข้อความให้ตรงกับความรู้สึก หรือความคิดของนักเรียนที่สูตร เพียงคำตอบเดียว คำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด เพราะคำตอบที่ตัดสูตรคำตอบที่ตรงกับลักษณะที่เป็นจริงของตัวนักเรียนเองมากที่สุด

ตัวอย่าง (1) ฉันชอบเรียนหนังสือ

เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว ศึกษาว่านักเรียนเป็นจริงตามนั้น ก็ให้นักเรียนยืดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำว่า จริง

แต่ถ้านักเรียนคิดว่าไม่เป็นจริงตามนั้น ศึกษานักเรียนไม่ชอบเรียนหนังสือ นักเรียนศีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำว่า ไม่จริง

ข้อสังเกตในการตอบ

1. นักเรียนไม่ควรเสียเวลาภักด้วยอหิengนานเกินไป จงตอบให้ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดที่เกิดขึ้นให้มากที่สุด
2. คำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิดและจะเก็บไว้เป็นความลับ
3. คำตอบของนักเรียนจะไม่กระทบกระเทือนต่อนักเรียนแต่อย่างใด และจะใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น
4. ขณะกำ行列บล้อบatham โปรดอย่าถูกความคิดเห็นของเพื่อนของให้ตอบแบบล้อบatham ตนเองเท่านั้น

ขอขอบคุณที่นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

สุริน พลับราษฎร์

ผู้ริจัย

ย่อ.....ชั้น.....

ข้อความ

- 1 เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นศัตรูก
- 2 ฉันเป็นคนมีความสุข
- 3 ฉันมุกมิตรกับคนอื่น ๆ ได้มาก
- 4 ฉันมีกำลังศร้าวใจบ่อบ ๆ
- 5 ฉันเป็นคนเก่ง
- 6 ฉันเป็นคนซื่อชา
- 7 ฉันรักสิ่งประหลาดเมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม
- 8 ฉันยุ่งยากร่าคาญใจเรื่องอะไรที่ต้องหาคำตอบของฉัน
- 9 เมื่อฉันโตขึ้น ฉันจะเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง
- 10 ฉันรักสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- 11 ไม่ค่อยมีคนนิยมฉัน
- 12 เวลาอยู่ที่โรงเรียน ฉันประพฤติดีตามเรียบร้อย
- 13 ตามปกติเมื่อเกิดอะไรผิดพลาดยืนมักเป็นความผิดของฉันเสมอ
- 14 ฉันก่อเรื่องเดือดร้อนให้กับครอบครัว
- 15 ฉันเป็นคนแข็งแรง
- 16 ฉันมีความคิดดี
- 17 ฉันเป็นลาม้ายกที่สำคัญคนหนึ่งในครอบครัว
- 18 ฉันมักจะทำอะไรตามใจของฉัน
- 19 ฉันมีความลามารถในการใช้มือได้ดี
- 20 ฉันมักยอมแพ้เจ้าบ้าน ๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม
- 21 ฉันเรียนหนังสือได้ดี
- 22 ฉันทำลิ้งก์ไม่ติดลายอย่าง
- 23 ฉันขาดเขี้ยนได้ดี
- 24 ฉันเล่นดนตรีได้ดี
- 25 เวลาอยู่บ้านฉันประพฤติดีไม่ตีเหลย
- 26 ฉันทำงานเก็บภาระเรียนเลร์รูจี้ฯ

จริง	ไม่จริง
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
20	
21	
22	
23	
24	
25	
26	

ข้อความ

- 27 ฉันเป็นลมารีกความหนึ่ง ในชั้นเรียน
- 28 ฉันประหม่า หุบหวิด และตื่นเต้นจ่าย
- 29 ฉันคิดว่าฉันล่วงในบางส่วน
- 30 ฉันรายจานหน้ายังได้ดี
- 31 เวลาอยู่โรงเรียนฉันเป็นคนย่างผัน
- 32 ฉันชอบพยายาม เรื่องว่าพื้นที่ของฉัน
- 33 เพื่อน ๆ ชอบความคิดเห็นของฉัน
- 34 ฉันมักมีความบุ่งบางใจบ่อย ๆ
- 35 เวลาอยู่ที่บ้าน ฉันเป็นเด็กที่เย่อรัง
- 36 ฉันเป็นคนโขคตี
- 37 ฉันกลัวใจเรื่อง Ronนั้นเรื่องนื้อยู่ตลอดเวลา
- 38 พ่อแม่มุ่งหวังในตัวของฉันมากเกินไป
- 39 ตามปกติฉันจะทำทุกอย่างที่ฉันเป็นอยู่
- 40 ฉันรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง
- 41 ฉันพอใจในบางส่วนเกี่ยวกับปัจจัยหน้าตาของฉัน
- 42 เวลาอยู่โรงเรียน ฉันมักกล่าวทำสีง่าย ๆ อยู่เล่นๆ
- 43 ฉันไม่่อยากเหมือนใคร
- 44 ฉันนอนหลับลืดก็ตลอดกลางคืน
- 45 ฉันไม่เคยโรงเรียน
- 46 ฉันมักถูกเลือกเป็นคนลุดหัวบ้าเวลา มีการเลือกคนเล่นเกมต่าง ๆ
- 47 ฉันเสื้อป่วยอยู่เล่นๆ
- 48 ฉันมักทำตัวไม่ดี ไม่เอื้อเพื่อเพื่อแผ่หรือเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
- 49 เพื่อนร่วมชั้นเห็นฉันเป็นคนมีความคิดดี
- 50 ฉันไม่มีความสุข
- 51 ฉันมีเพื่อนมาก
- 52 ฉันเป็นคนรื่นเริง
- 53 ฉันไม่ค่อยรู้เรื่องอะไร เสียเป็นล้วนมาก

เลข	ไม่ครึ่ง
27	
28	
29	
30	
31	
32	
33	
34	
35	
36	
37	
38	
39	
40	
41	
42	
43	
44	
45	
46	
47	
48	
49	
50	
51	
52	
53	

ข้อความ

- 54 สัมไม่รู้สึกเป็นปมด้อยเกี่ยวกับใบหน้ายของฉัน

55 ฉันอยากทำอะไรอยู่เรื่อย ๆ

56 ฉันมักมีเรื่องต่อสู้ทางเลาะวิชาการอยู่เล่มอ

57 ฉันเป็นคนมีบุคลิกที่น่ารักน่าด้วย

58 ผู้คนมักคوليหาเรื่องว่าฉัน

59 ครอบครัวภูมิใจในตัวฉัน

60 ฉันมักจะยิ้มแย้มแจ่มใส

61 ฉันพยายามจะทำอะไร ถูกเหมือนว่ามันจะผิดไปหมด

62 ที่บ้านค่อยหาเรื่องว่าฉัน

63 ฉันเป็นผู้นำในการเล่นเกมและกีฬาต่าง ๆ

64 ฉันเป็นคนรุ่มร่วม Jamie

65 ใน การ กีฬา และ การ เล่น ฉัน ชื่อด้วย เป็น คน เล่น

66 ฉันมักสิ่งที่เรียนมาแล้ว

67 ฉันเป็นคนเข้ากับผู้คนได้ง่าย

68 ฉันอารมณ์เสียง่าย

69 ฉันเป็นคนมีบุคลิกที่น่ารักน่าด้วย

70 ฉันอ่านหนังสือเก่ง

71 ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าจะทำด้วยกันหลายคน ๆ คน

72 ฉันชื่อพี่น้องของฉัน

73 ฉันมีคุณลักษณะบางอย่างที่ติด

74 ฉันหาดกส่วนบุคคล

75 ฉันมักทำอย่างตอกหล่นหรือแตกหักเล่มอ

76 ฉันเป็นคนที่ไว้ใจได้

77 ฉันเป็นคนที่ไม่เหมือนคนอื่น ๆ

78 ฉันคิดถึงแต่สิ่งที่ไม่ต้องสนใจไปแล้ว

79 ฉันร้องไห้ง่าย

80 ฉันเป็นคนดี

แบบสื่อสอนความคิดเห็นเกี่ยวกับตน เอสขของนักเรียน

ชื่อ..... ชั้น.....

คำสั่ง ให้นักเรียนต่อข้อความต่อไปนี้ให้ครบตามความคิดเห็นของนักเรียน

1. ถ้ามีคนแปลกลหัวมาที่บ้าน นักเรียนจะ.....
2. นักเรียนคิดว่าใบหน้ายังของนักเรียน.....
3. นักเรียนเป็นเด็ก.....
4. เมื่อครูเรียกไปทำกิจกรรมหน้าชั้น นักเรียนรู้สึก.....
5. สักษะจะเด่นของนักเรียนคือ.....
6. เมื่อเพื่อนยกย่องว่า 'นักเรียนเป็นคนเก่ง' นักเรียนมักจะ.....
7. เมื่อยกคุณศักดิ์ศรีในเรื่องใด ๆ ก็ตาม นักเรียนมักจะ.....
8. ถ้านักเรียนสามารถทำอะไรได้ตามความประณานัก 3 อันดับ นักเรียนจะทำในสิ่งต่อไปนี้
1.....
2.....
3.....
9. ถ้านักเรียนได้พิธีศักดิ์ศรี 3 ประการ ให้นักเรียนขอสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด 3 อันดับ
1.....
2.....
3.....

ประวัติผู้เชยัน

นางสาวสุริน พลัยรามัญ เกิดเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2502 ที่บ้านเลขที่ 20
หมู่ 2 ตำบลปงยีโน อำเภอแม่บูร จังหวัดปทุมธานี สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษาบัณฑิต⁺
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีนี้ มีปีการศึกษา 2526 และเข้าศึกษาต่อ⁺
ในภาควิชาประถมศึกษา ปัจจุบันวิทยาลัย อุปราชลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2527
ปัจจุบันรับรายการตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนคือวีรบรมณฑล เขตพระโขนง⁺
กรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย อุปราชลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เป็นจำนวนเงิน 2,500.- บาท

ศูนย์วิทยบรพยากร
อุปราชลงกรณ์มหาวิทยาลัย